

- ۶ گزارش جلسه مجمع عمومی
- ۷ گزارش جلسه هیأت امناء
- ۸ فراخوان گردهمایی کیش
- ۹ سخنرانی محسن جلال پور در جلسه مجمع عمومی
- ۱۱ حضور انجمن پسته در اجلاس گوانگجو
- ۱۲ مدیریت باغ پسته قبل و بعد از برداشت محصول
- ۱۴ انبارداری پسته
- ۱۷ سخنرانی دکتر بوستانی در جلسه مجمع عمومی
- ۲۰ گفتگو با سرکنسول ایران در گوانگجو
- ۲۲ پسته به آجیل شادی معروف است
- ۲۳ سال استثنایی پسته ایران
- ۲۴ سخنرانی اسدالله عسکراولادی در اجلاس گوانگجو
- ۲۶ سخنرانی نماینده واندرفول در اجلاس گوانگجو
- ۲۹ پسته ایران را در چین ترویج کنید!
- ۳۱ گزارش پسته ایران در اجلاس گوانگجو
- ۳۳ جویبه مدیرکل دفتر حفاظت آب و آبیاری وزارت نیرو
- ۳۶ آب و اقتصاد

انجمن پسته ایران:

تلفن: ۰۳۴-۳۲۴۷۵۷۴۹ نمابر: ۰۳۴-۳۲۴۷۵۴۸۹

نشانی: کرمان - بلوار جمهوری اسلامی - خیابان شهید لاری نجفی (۲۰ متری نادر) - کوچه شماره ۲ - پلاک ۱۲

پست الکترونیکی: info@iranpistachio.org

سایت: www.iranpistachio.org

ماهانامه ی دنیای پسته صاحب امتیاز: انجمن پسته ایران مدیرمسئول: حمید فیضی سردبیر: ابوالفضل زارع نظری
صفحه آرا: نرگس بامری چاپ: کارمانیا لیتو گرافی: کتیبه

انجمن پسته ایران در قبال صحت و سقم ادعاهای مطرح شده در آگهی ها، هیچگونه مسئولیتی ندارد.
استفاده از مطالب با ذکر مأخذ مجاز است.

سال دوم - شهریور ماه ۱۳۹۶ - شماره ۱۸

ویژه برنامه های اقتصاد و پسته

را ارائه نمود؛ محسن جلال پور پاره ای از مسائل اقتصادی کشور و وضعیت پیش روی صنعت پسته را تشریح نمود. مشروح کامل سخنرانی آقایان جلال پور و دکتر بوستانی در ماهنامه ی پیش رو آورده شده است. شایان ذکر است که در خلال برنامه های این نشست، گزارش آماری وضعیت تولید و صادرات پسته توسط سحر نخعی مسئول روابط بین الملل انجمن ارائه گردید و ابوالفضل زارع نظری سردبیر ماهنامه دنیای پسته، چکیده ی گزارش شرکت در ششمین اجلاس بین المللی آجیل های درختی در گوانگجوی چین را شرح داد.

عضو تشکیل می شود و دارای دو نوع اجلاس است؛ مجمع عمومی عادی که هر سال یک بار در سه ماهه دوم سال تشکیل می شود و مجمع عمومی فوق العاده. وظایف مجمع عمومی عادی به شرح زیر می باشد، انتخاب اعضا هیأت امنا انجمن، رسیدگی و اظهارنظر نسبت به گزارش هیأت امنا و هیأت مدیره و بازرسان، بررسی و تصویب صورت های مالی انجمن.

در این جلسه اما صورت های مالی انجمن به تصویب رسید؛ دکتر بوستانی به عنوان اقتصاددان میهمان در خصوص نرخ ارز و پیش بینی آینده ی آن تحلیل های خود

یازدهمین جلسه مجمع عمومی انجمن پسته ایران از بدو تأسیس تاکنون در تاریخ ۱۸ مردادماه سال جاری در محل سالن زنده یاد کامیابی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمان با حضور مجموع ۱۱۷ نفر از اعضا برگزار شد. شایان ذکر است که تعداد ۶۲ نفر اصالتاً و ۵۵ نفر به صورت وکالتاً از اعضای پیوسته در این جلسه شرکت کرده بودند. مجمع عمومی انجمن عالی ترین رکن انجمن است که از اجتماع اعضای حقیقی و یک نماینده که این نماینده باید مدیرعامل یا یک نفر از اعضای هیأت مدیره باشد از طرف هر شخصیت حقوقی

پیش بینی بودجه ۹۶ در جلسه هیأت امنای انجمن پسته ایران با

اتخاذ سه رویکرد متفاوت

در گزارش مذکور با اسناد و مدارک ارائه شده از جانب هیئت مدیره باشد، جلب نگریده است.

سپس سهیل شریف عضو هیأت مدیره و خزانه دار انجمن گزارش صورت های مالی سال ۹۵ را ارائه نمود که به تصویب و تأیید هیأت امناء رسید.

شایان ذکر است، بر اساس رأی گیری انجام شده مجدداً آقایان مرتضی کارگر و جواد نظری همچنان در سمت بازرس اصلی و علی البدل انجمن ابقا شدند.

در ادامه سیدمحمد ابراهیم علوی جداول گزارش تفریغ بودجه ۹۵ و پیش بینی بودجه ۹۶ را در ۳ گروه با ۳ رویکرد متفاوت به هیأت امناء ارائه نمود. وی ۳ رویکرد مصوب در هیأت مدیره را بدین شرح مطرح کرد: ۱- فعالیت های پایه (انجام قطعی فعالیت ها با تلاش حداکثرسازی درآمدها ضمن کنترل هزینه ها)، ۲- فعالیت های بین المللی انجمن (انجام فعالیت های بین المللی در صورت تحقق درآمدها بدون انتظار سود)، ۳- تورها و دوره های آموزشی و گردهمایی ها (انجام این برنامه ها به شرط سودآوری). سپس مهرداد مشرفی مسئول عضویت انجمن پسته ایران به تشریح وضعیت عضویت انجمن پرداخت.

در نهایت راهکارهای تقویت منابع مالی و عضویت در انجمن پسته توسط اعضای هیأت امناء مورد بررسی قرار گرفت.

در طول دو سال و نیم گذشته و سرانجام ارائه بررسی راهکارهای تقویت منابع مالی و عضویت در انجمن پسته را اعلام نمود. جواد نظری بازرس انجمن پسته ایران با اشاره به رسیدگی به ترازنامه انجمن پسته ایران تا تاریخ ۲۹ اسفندماه ۱۳۹۵ و صورت های مازاد درآمد بر هزینه آن برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، همراه با یادداشت های ۱ الی ۱۶ پیوست که توسط هیأت مدیره انجمن تهیه و تأیید شده، افزود:

صورت های مالی تهیه شده بر اساس استانداردهای حسابداری و منطبق بر اسناد و مدارک مالی بوده و هیچگونه مغایرتی مشاهده نشد و عیناً مورد تأیید می باشد. موارد قانونی و اساسنامه ای که رعایت نشده باشد، مشاهده نشده است. در طی سال مورد گزارش، معاملات مشمول مفاد ماده ۱۲۹ اصلاحیه قانون تجارت انجام نشده است. گزارش خزانه دار و هیأت مدیره درباره فعالیت و وضع عمومی و مالی انجمن در اجرای مفاد ماده ۲۳۲ اصلاحیه قانون تجارت به منظور تقدیم به هیأت امناء و مجمع عمومی عادی سالیانه اعضا تنظیم گردیده، مورد بررسی اینجانب قرار گرفته است. با توجه به اسناد و مدارک ارائه شده توسط هیأت مدیره و موارد مشروحه در این گزارش، نظر اینجانب به موارد با اهمیتی که حاکی از مغایرت اطلاعات مالی مندرج

چهارمین جلسه ی دوره ی سوم هیأت امنای انجمن پسته ی ایران به منظور بررسی و تصویب صورت های مالی انجمن و تفریغ بودجه سالیانه جهت ارائه به مجمع عمومی، انتخاب یک نفر به عنوان بازرس اصلی و یک نفر به عنوان بازرس علی البدل، بررسی و اظهار نظر نسبت به گزارش ها و پیشنهادهای هیأت مدیره، دبیر کل و واحدهای تابعه و تأمین منابع مالی مورد نیاز انجمن در نوبت صبح، ۱۸ مردادماه امسال در محل سالن کنفرانس شماره ۲ اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرمان برگزار شد. در حالی که در این جلسه از ۴۵ نفر عضو هیأت امناء، ۱۸ نفر اصالتاً، ۱۷ نفر وکالتاً و جمعاً ۳۵ نفر حضور داشتند. لازم به ذکر است، علی اکبر نشاط نایب رئیس هیأت امناء به دلیل کسالت در این جلسه حضور نداشت و سیدمحمد ابطحی رئیس هیأت مدیره رسماً عهده دار این مسئولیت در این روز شد.

در ابتدای جلسه سید محمدابراهیم علوی دبیرکل انجمن، دستور کار این جلسه شامل: ارائه گزارش بازرس انجمن، ارائه ی گزارش صورت های مالی در سال ۹۵، رأی گیری جهت تصویب صورت های مالی و رفع ابهامات احتمالی، انتخاب بازرس اصلی و علی البدل، ارائه ی گزارش تفریغ بودجه ۹۵ و طرح بودجه ۹۶، ارائه ی گزارش وضعیت عضویت و تعداد اعضا

چهارمین گردهمایی خانواده پسته ایران

۵ تا ۸ دی ماه ۹۶ - جزیره زیبای کیش

با حضور کارشناسان مطرح کشور و جهان

پیرامون آینده اقتصاد ایران، شناخت بازارهای مختلف بین المللی، شیوه بازاریابی و آینده باغ ریزی و باغ داری پسته

محسن جلال پور در جلسهٔ مجمع عمومی انجمن پسته ایران، عنوان کرد:

به اندازه نیاز، پسته عرضه کنیم

صنعت پسته ایران ارزآورترین صنعت غیرنفتی است که بعضاً دخالت دولت قاهر با ارزشهای نفتی آزارش می دهد. همچنین نسخه پیچی های خلق الساعه در جای جای اقتصاد، طومار بسیاری از تولیدکنندگان را در هم پیچیده و چرخ سرگردان اقتصاد ایران چه اقشاری را که به ورطه ی سقوط نکشاند است و کشاورز رنج کشیده این مرز و بوم نیز مصون نمانده است. اما محسن جلال پور عضو هیأت امنا انجمن پسته ایران که روزگاری بار ریاست پارلمان بخش خصوصی را بر سر و سینه ی خود کشیده، امیدوارانه به آینده ی اقتصاد مملکتش، چشم دوخته است. جلال پور سعی دارد با تحلیل های موشکافانه حرکت این اسب خسته و سواران پرمدعای آن را پیش بینی کند. در ادامه نقطه نظرات محسن جلال پور که در جلسه ی مجمع عمومی انجمن در سال جاری عنوان شده را می خوانید.

انتظارات پس از انتخابات ۹۶ و خصوصاً پس از تشکیل و معرفی کابینه، متفاوت و زیاد هستند. به اختصار آنچه به نظر بنده می آید را به عنوان یک تحلیل شخصی خدمت تان عرض می کنم. باز هم یک سال دیگر با سربلندی برای پسته گذشت و ما در آستانه برداشت محصول جدید، ملاحظه می کنیم که کمتر از ۶ هزار تن، یعنی چیزی کمتر از ۲ تا ۳ درصد از کل محصول باقی مانده، که عملاً مانده ی چشمگیری نیست. بروز این واقعه در دوران سخت کاری، رکود و تقریباً ایستایی غالب بخش های اقتصادی کشور، نشان از همت والا در بخش های تولید، فرآوری، صادرات و مجموعه ی دست اندرکاران این صنعت و تشکل های مربوطه دارد.

در خصوص وضعیت ارز و اینکه چه خواهد شد به صحبت های آقای دکتر بوستانی استناد می کنم. همینطور که ایشان بیان کردند دو نوع نگرش در این زمینه وجود دارد. یک دیدگاه ناشی از طرز نگرش کارشناسان، دست اندرکاران دانشگاهی و فعالین اقتصادی که در عرصه حضور دارند است و دیگری نگاهی است که سیاست گذار و تصمیم گیر یا همان حاکمیت به نحوه ی مدیریت جامعه

دارد. متأسفانه این دو دیدگاه در سال های گذشته، فاصله ی زیادی داشته اند. هم اکنون هم نمی توان به اینکه کدام مسیر در دوره جدید مدنظر قرار می گیرد، اعتماد و اطمینان کرد. البته باید توجه داشت که یک اجبار ناشی از نیروهای بازار هم پیش روی اقتصاد ایران وجود دارد که نمی توان آن را نادیده گرفت. ما تقریباً در پنج دهه گذشته یک اقتصاد وابسته به منابع زیر زمینی و سرمایه های ملی را در کشور پیش برده ایم. تحت این شرایط، تا اندازه زیادی مجموعه ی اقتصاد کشور وابسته به درآمدهای نفتی و ثروت بین نسلی شده است؛ اما عملاً دوره ی رفاه که با هزینه کرد ثروت کشور اتفاق افتاده را پشت سر گذاشته ایم. این ثروت ها باعث شده اند ما دچار یک مشکل اساسی به نام دولت بزرگ و هزینه ی جاری فراوان دولتی که به لحاظ اعداد و ارقام حداقل پنج برابر حد جهانی است، شویم. از طرفی هزینه های جاری که امروز بیش از ۸۵ درصد از بودجه کشور را مصرف می کند

روز به روز افزایش پیدا کرده، بطوری که کل درآمدهای نفتی و جمع مالیاتی که امسال در بودجه پیش بینی شده، کفاف هزینه های جاری کشور را نمی دهد. ناداری و ناچار بودن به مصرف، به دلیل روالی که در پیش گرفتیم، باعث شده است به بقیه منابع کشور دست اندازی کنیم و از همه ی ثروت های دیگر کشور نه تنها استفاده کردیم، بلکه صدمه جدی هم به آنها وارد آوردیم؛ امروز محیط زیست ما در خطر جدی است و در آستانه یک معضل بزرگ در بخش های مختلف زیست محیطی قرار داریم. آب که یک ثروت ملی است، در دهه های گذشته به یغما رفته است. البته به این هم اکتفا نکردیم و بعدها که نتوانستیم کشور را اداره کنیم به صندوق های بازنشستگی دست برد زده ایم و بحرانی را به عنوان بحران صندوق های بازنشستگی در کشور به وجود آورده ایم؛ به طوری که اگر به همین ترتیب که پیش می رویم، حرکت کنیم، تقریباً در سال ۱۴۰۴ کل بودجه کشور جوابگوی صندوق های بازنشستگی و نیازهای آنها نخواهد بود. امروز با وجود

محصول مان دچار شک و تردید بشویم و روال طبیعی خود را از دست بدهیم، به نظر بنده چندان معقول نیست. بنابراین فکر می‌کنم بهتر است مثل سابق با مدیریت خوبی که در طول سال‌های گذشته اتفاق افتاده به تدریج با توجه به میزان نیاز و با قیمت روز، پسته خود را عرضه کنیم و صادر کنندگان هم به همین ترتیب در بازارهای جهانی حضور داشته باشند. اما آنچه صنعت پسته به شدت به آن نیاز دارد، یک مجموعه‌ای از بانکداری‌ها و شاید حداقل یک واحد بزرگ خرید و انباشت پسته است که در زمان عرضه زیاد در اول فصل بتواند پسته عرضه کنندگان را به قیمت و شرایط مناسب خریداری کند و در شرایط نیاز به صادر کنندگان عرضه نماید؛ همان کاری که شرکت تعاونی در اوایل تشکیل انجام می‌داد. باید یادآوری کنم مسیر شرکت تعاونی هم مثل بقیه مسیرهایی که در اقتصاد ما به غلط رفتند به سمت و سوی صادرات، حضور در بازارهای جهانی، روابط ناسالم با اعضای خودش و متأسفانه به گرفتار شدنش انجامید؛ اگر شرکت پسته یا شرکت‌های دیگر نقش تعدیل و متوازن کننده بازار را بازی کنند و تسهیلاتی که به این شرکت‌ها داده می‌شوند، قابل قبول و با نرخ‌های ترجیحی باشد، تا ایجاد رانت و فساد و مسایلی از این قبیل نکنند، به نظر من می‌تواند موثر باشد.

بطور کلی هنوز نمی‌توان برای آنچه که دولت دوازدهم در پیش دارد هیچ تخمین، حدس، گمانه زنی کرد که مسیر پیش رو را به سمت و سوی یک جراحی و کار اساسی و زیر بنایی می‌برد یا همین مسیر را ادامه می‌دهد. از شواهد و از آن چه در طول فعالیت دولت یازدهم و تشکیل کابینه دوره دوازدهم برمی‌آید که بیشتر گرایش به همان ادامه روال قبل وجود دارد. به هر حال نگاه کردن به این قضایا از سوی ما بعنوان فعالین صنعت پسته، کمکی نمی‌کند؛ بلکه ما باید در مسیر مدیریت بازار و عرضه و اینکه به موقع در بازار حضور داشته باشیم و بازارهای جهانی را حفظ کنیم، گام برداریم و امیدوار باشیم که امسال هم با وضعیت محصول و بازار پیش رو و تجربه‌ی گذشته، سال کم تنش و شرایط فروش تقریباً مطلوب و وضعیت قابل قبولی در بازار پسته ببینیم.

درست را پیدا کنیم و برخی از این چالش‌ها را مدیریت نماییم. راه دیگر، پیش رفتن با همین روال فعلی است که تا به امروز در دولت یازدهم دیده ایم. اینکه ادامه‌ی این روال تا چه زمانی امکان پذیر است و ادامه خواهد داشت را نه من می‌دانم و نه می‌توان پیش بینی کرد؛ اما مسلم است که برای آینده کشور یک روال درست، مناسب و دلسوزانه نیست.

آنچه که امروز شما بعنوان فعالین صنعت پسته بیشتر به آن علاقه دارید و آمده اید بشنوید در خصوص قیمت پسته و بازار پیش رو است. باید بگویم دولت هر کدام از دو مسیر اقتصادی را که برگزیند، صنعت پسته باز صنعتی است که سرپا خواهد ماند و شرایطی که برای تولید و تولید کنندگان پیش رو است، وضعیت را بدتر از وضعیت امروز رقم خواهد زد! تنها موردی که در بحث پسته نگران کننده است، بحران آب و میزان برداشت ما در هکتار است. تصور من این است که سال پیش رو یعنی سال محصولی ۹۶ از بابت محصول، نگرانی وجود ندارد و ما در سال آینده در همین زمان، باز در شرایط امروز خواهیم بود؛ یعنی محصول مان صادر خواهد شد و امکان فروش این میزان محصول که مجموعاً محصول ایران و آمریکا ۶۱۵ هزار تن برآورد می‌شود، وجود دارد و در شرایط خوبی از نظر فروش قرار داریم. شاید هنوز هم ما نیاز به هزینه کردن در بازار یابی نداشته باشیم؛ اما مدیریت بازار، مدیریت عرضه، مدیریت تقاضا و مدیریت حضور در بازارهای جهانی امری است که همیشه مورد تأکید دست اندرکاران انجمن و همه کسانی که برای پسته و برای این صنعت فکر می‌کنند، تحلیل می‌کنند و دل می‌سوزانند بوده است. به نظر بنده اگر کسی در ابتدای محصول ۹۵ محصول خود را به قیمت ۲۸ هزار تومان در اول فصل فروخته باشد و در همین جمهوری اسلامی در بانک سپرده کرده باشد، امروز بیش از ۳۵ هزار تومانی که قیمت امروز پسته است عایدش شده است؛ بنابراین کسانی که اول فصل فروخته اند ضرر نکرده اند و کسانی هم که پسته را نگه داشته اند با فروش در قیمت‌های فعلی، متضرر نشده اند. پس اینکه ما به این نیت که ارز گران می‌شود و به این نیت که در پایان محصول ممکن است افزایش قیمت داشته باشیم و در فروش

مشکلات جدی برای صندوق‌ها، باز به این هم بسنده نکردیم و وقتی که بیشتر گرفتار شدیم، بانک‌ها را هدف قرار داده ایم. بانک‌ها امروز وضعیت بسیار نابسامانی دارند و این وضع ریشه در اتخاذ سیاست اقتصادی غلط مبنی بر استفاده از منابع بین نسلی برای اداره کشور دارد؛ این موارد خبرهای خوبی نیستند و یک نگرانی جدی برای همه کسانی که دلسوز این کشور، نظام و مردم هستند، پیش می‌آورد. دولت دوازدهم در حالی تشکیل می‌شود که همه این مشکلات باعث شده است که معضل اساسی به نام بیکاری در کشور بیش از هر زمانی در طول تاریخ ایران خود را نشان دهد. آمار و ارقام متفاوت از ۳ تا ۳٫۵ میلیون نفر بیکار که دولت اعلام می‌کند تا ۷ میلیون نفر که از سوی منابع غیررسمی منتشر می‌شود، هولناک است.

افت قیمت جهانی نفت، اقتصاد معتاد به منابع نفتی، رکود، فشار بر دریافت مالیات به دلیل ناداری پیش روی دولت دوازدهم، برای اداره کشور است و در چنین شرایطی انتظار معجزه هم نمی‌توان داشت. حتی اگر مردانی بسیار کارآمدتر و توانمندتر از مردانی که امروز قرار است دوره دوازدهم را تشکیل بدهند در کابینه معرفی می‌شود، فکر نمی‌کنم این مسیر چندان امکان ادامه داشت. پس یک جراحی جدی اقتصادی نیاز است و هیچ جراحی هم بدون درد، خون ریزی و بدون آثار و عواقب نیست. اما آیا جامعه ما آمادگی این جراحی را دارد؟ سوالی است که امروز ذهن بسیاری از دست اندرکاران، سیاست گذاران و مجموعه حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران را به شدت به خود مشغول کرده است. آیا ما می‌توانیم پس از بیش از پنج دهه، مسیر ریل اقتصاد مان را عوض کنیم و به یک ریل درست و یک مسیر درست هدایت کنیم؟ هزینه این کار چه میزان است؟ اینها سوالات پیش روی دولت دوازدهم است که باید بر این اساس سیاست گذاری کند.

به نظر من دولت دوازدهم تنها دو راه پیش رو دارد؛ یا باید تن به یک جراحی اقتصادی بدهد که قطعاً هزینه‌های بسیار سنگینی برای کشور و برای مردم خواهد داشت و قطعاً ناراضی‌هایی به وجود خواهد آورد، اما نهایتاً پس از گذشت مدتی می‌توان امیدوار بود که ما مسیر

گزارش حضور انجمن پسته ایران در

اجلاس چشم بادامی ها

ابوالفضل زارع نظری

زمینه ی معرفی و ارائه ی آمارهای مربوط به آجیل های درختی از قبیل پسته، بادام، گردو، فندق، پکان و ماکادامیا انجام شد.

از اقدامات انجمن پسته ایران در این اجلاس ارائه ی یک سخنرانی در خصوص صنعت پسته ایران، جمع آوری متن و صوت مربوط به کلیه ی سخنرانی ها در مدت برگزاری این اجلاس، تحکیم روابط و تعاملات با برخی از اعضای هیأت مدیره و پرسنل اتاق بازرگانی و صنایع چین و همچنین گفتگو با شخصیت های مختلف در حاشیه این اجلاس بود.

اشخاص مصاحبه شده در این اجلاس، سرکنسول ایران مقیم در گوانگجو، مدیرکل بخش آجیل های درختی اتاق بازرگانی چین، رئیس دپارتمان غلات و روغن های اتاق بازرگانی چین و مدیرعامل شرکت یونیورسال داینستی بودند. متن کامل برخی از سخنرانی ها و مصاحبه ها در بخش بازرگانی ماهنامه ی پیش رو منعکس شده است.

لازم به ذکر است، در این نشست یک تفاهم نامه ی همکاری مشترک بین اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین به نمایندگی آقای اسدالله عسگرآولادی از ایران به امضا رسید.

های معرفی شرکت ها و سالن کنفرانس اصلی بود.

شایان ذکر است بیش از ۳۰۰ نفر در این نشست حضور داشتند؛ از جمله اعضای هیأت مدیره اتاق بازرگانی چین، آقایان جوزپی کالگانی نایب رئیس شورای جهانی خشکبار (INC)، اسدالله عسگرآولادی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین، دکتر خلیل شیرغلامی سرکنسول ایران در گوانگجو، علی مسائلی کنسول اقتصادی ایران، خانم ها مریم سادات سمیعانی فرد دبیرکل اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین، آنتیا لم مدیر منطقه ی آسیا و اقیانوسیه شرکت واندر فول (Wonderful) از جمله ی مدعوین بودند. شایان ذکر است، آقایان کامبیز فرزادی عضو هیأت امناء و کمیته بازرگانی انجمن پسته ایران، رامین یوسفی به نمایندگی از شرکت دشت سبز پسته سیرجان عضو حقوقی انجمن پسته و علیرضا دارچینیان به نمایندگی از شرکت ویرامان به عنوان عضو حقوقی انجمن حضور داشتند. همچنین آقایان مجتبی غیائی مدیرعامل شرکت پدیده سیرجان و محسن خندان از شرکت یونیپر از اعضای حقوقی انجمن پسته در حاشیه ی این اجلاس غرفه دار بودند.

در این سه روز در مجموع ۲۷ سخنرانی در

به نظر شما حضور انجمن پسته ی ایران در اجلاس های بین المللی مرتبط با صنعت پسته اهمیت دارد؟! البته برای پاسخ دادن به این سوال، هدف از شرکت در این نشست ها را بر این بگذارید که قرار است علاوه بر آگاهی یافتن از نقطه نظرات و دیدگاه رقباء، مشتریان و دست اندرکاران صنایع مربوط به آجیل های درختی، به نحو شایسته ای صنعت پسته ایران هم معرفی گردد.

با این رویکرد، از سوی هیأت مدیره ی انجمن پسته ی ایران مأمور شدم در ششمین اجلاس بین المللی آجیل های درختی در شهر گوانگجیو کشور چین که از تاریخ ۱۱ تا ۱۳ مردادماه امسال برگزار می شد، شرکت نمایم. این اجلاس به همت اتاق بازرگانی چین و با حضور دست اندرکاران صنایع مربوط به آجیل های درختی از سراسر دنیا برگزار شده بود.

به این ترتیب، یک روز زودتر در تاریخ دهم مردادماه ۱۳۹۶ در محل برگزاری این اجلاس حضور یافتیم. برای ارائه ی یک تصویر کلی باید بگویم که این اجلاس شامل بخش هایی از قبیل: میز ثبت نام، ساین هایی برای تبادل اطلاعات و احتمالاً عقد قرارداد بین تجار، غرفه

مدیریت باغ پسته قبل و بعد از برداشت محصول

علی تاج آبادی پور

عضو هیأت علمی پژوهشکده پسته

آلودگی به افلاتوکسین نقش مهمی ایفا می کند و لذا انتخاب زمان مناسب برداشت با توجه به نوع رقم و شرایط اقلیمی دارای اهمیت بالایی است و در باغ های مخلوط و متشکل از ارقام مختلف و با دوره زمان رسیدن متفاوت، برداشت هر رقم، جداگانه و در زمان مناسب خود صورت گیرد.

- زمانی که ۸۰-۷۰ درصد پوست رویی میوه به راحتی از پوست سخت استخوانی جدا شود زمان برداشت فرا رسیده است. در این زمان پوست سبز پسته به سفید عاجی تا قرمز و ارغوانی تغییر رنگ می یابد.

- به منظور برداشت محصول بایستی از چادرهای بهداشتی و دورو و سبدهای منفذ دار استفاده گردد. بدین ترتیب که چادرها در زیر درخت پهن شده و محصول پس از جدا شدن از درخت روی آن ریخته شده و به سبدهای مورد نظر انتقال یافته و در کوتاهترین زمان به ترمینال فرآوری انتقال یابد. باید تنها از یک روی چادر استفاده شود و همیشه یک روی مشخص آن روی خاک قرار گیرد.

- چادر بطور کامل در زیر تاج درخت و اطراف آن پهن شود بطوری که امکان ریزش محصول بر روی خاک وجود نداشته باشد و در صورت ریزش احتمالی محصول بر روی خاک از مخلوط کردن آن با بقیه محصول که باعث آلودگی به قارچ می شود جدا خودداری شود.

- از قراردادن محصول برداشت شده در برابر تابش آفتاب (چه در باغ و چه در کارگاه فرآوری) جدا خودداری گردد.

- لازم است عملیات برداشت در ساعات اولیه روز صورت گیرد تا دمای توده محصول برداشت شده در اثر گرمای روز افزایش نیابد.

- در عملیات برداشت از لگد کردن محصول برداشت شده و وارد آمدن صدمه مکانیکی به پوست سبز پسته جلوگیری گردد.

- از مخلوط کردن محصول پسته برداشت شده از باغ های مختلف جهت پیشگیری از انتقال آلودگی و گسترش آن پرهیز گردد.

دانه، حدود ۹۵ درصد از کل فسفر جذب شده در طول سال است. میزان فسفر برداشت شده از درختان سال پربار بیش از شش برابر فسفر برداشت شده در سال کم بار است. به ازای برداشت هر تن پسته خشک، ۳ کیلوگرم فسفر خالص از خاک خارج می شود و سالانه حدود ۴ کیلوگرم در هکتار فسفر خالص در قسمت های دائمی درختان پسته (رشد شاخه ها و ریشه ها) مصرف می شود. به دلیل حرکت کند فسفر در خاک بهتر است کودهای فسفره در زمستان و در عمق ریشه در داخل شیار به عمق حداقل ۳۰ سانتی متر روی کود حیوانی مصرف گردد. به دلیل تثبیت فسفر در خاک های قلیایی بهتر است کود های فسفره نیز نزدیک به زمان مصرف آن توسط گیاه (زمان رشد مغز) استفاده شود. به دلیل تثبیت فسفر با عناصر معدنی خاک بایستی بصورت نواری مصرف شود. البته کود های فسفره هم می توانند بصورت کود آبیاری مصرف شوند. باید توجه داشت که فسفر می تواند با کلسیم واکنش داده و تولید رسوب فسفات کلسیم کند و باعث گرفتگی قطره چکان ها شود.

در زمان رشد مغز هر عاملی که باعث ریزش برگها شود، خسارت های جبران ناپذیری به محصول همان سال و محصول سال آینده و سلامت درخت (جلوگیری از سرخشکیدگی در سالهای آینده) وارد می آید. بنابراین کنترل آفات مخصوصا پسیل، انجام آبیاری به موقع و کافی، کوددهی مناسب و کافی مخصوصا در سال های پر محصول ضروری است.

آبیاری نزدیک به زمان برداشت محصول آخرین آب قبل از برداشت محصول باعث افزایش درصد خندانی در پسته می شود. سعی شود در باغاتی که خوشه های رسیده به دلیل سنگینی شاخه ها روی زمین قرار گرفته اند، آبیاری حداقل ۱۵-۱۰ روز قبل از برداشت محصول انجام شود. به دلیل اینکه احتمال آلودگی این خوشه ها افزایش می یابد.

برداشت پسته - برداشت به موقع محصول در کاهش پسته های زودخندان و جلوگیری در ایجاد

درختان بارور پسته در سال پربار در زمان رشد مغز دوسوم نیتروژن مورد نیاز خود را جذب می کنند. به ازای برداشت هر تن پسته خشک ۲۵,۵ کیلوگرم نیتروژن خالص از خاک خارج می شود. در صورتی که نیتروژن در خاک به اندازه کافی وجود نداشته باشد، میزان زردی برگ ها و ریزش آنها و همچنین پوکی و نیمه مغز شدن افزایش می یابد. بنابراین استفاده از کود های ازته در زمان رشد مغز ضروری است.

جذب پتاسیم نیز توسط گیاه پسته به شدت تحت تأثیر وضعیت سال آوری قرار دارد. ظرفیت جذب پتاسیم در درختان سال پربار ۲,۲ برابر ظرفیت جذب پتاسیم در درختان سال کم بار است. بیشترین ظرفیت جذب پتاسیم در مرحله پرشدن دانه می باشد، به نحوی که بیش از ۹۰ درصد پتاسیم مورد نیاز گیاه در سال های پربار و کم بار در این مرحله جذب می شود. به ازای برداشت هر تن پسته خشک، ۲۴ کیلوگرم پتاسیم خالص از خاک خارج می شود. اثربخشی استفاده از پتاسیم بصورت کود آبیاری بیشتر از روش سرک است. در استفاده از کود پتاسیمی روی سطح خاک، باید بصورت نواری مخصوصاً در خاک های با ظرفیت بالای تثبیت پتاسیم (خاکهای سنگین) استفاده شود. کلونیدهای خاک پتاسیم را جذب می کنند؛ در صورتی که پتاسیم بصورت نواری استفاده گردد، بعد از اشباع کلونیدها، میزان پتاسیم در محلول خاک جهت جذب پتاسیم افزایش می یابد.

جذب فسفر برعکس جذب نیتروژن است. میزان فسفر جذب شده از خاک در درختان سال کم بار حدود ۳۰ درصد بیشتر از میزان کل فسفر جذب شده در درختان سال پربار است. مقدار جذب فسفر در مرحله رشد بهاره درختان کم بار، حدود ۳۵ درصد و مرحله پرشدن دانه حدود ۶۵ درصد است.

بیشترین میزان جذب فسفر در مرحله پرشدن دانه پسته اتفاق می افتد. مقدار جذب فسفر درختان بارور پسته از خاک، در سال پربار در مرحله پرشدن

عملیات پس از برداشت محصول

ریشه ها دارای دو دوره رشدی متفاوت هستند. رشد ریشه در اواخر تابستان شروع شده و در طول پاییز ادامه می یابد. هم سرعت رشد و هم طول دوره رشد در اواخر تابستان و اوایل پاییز به طور مشخص بیشتر از رشد در دوره اولیه، یعنی رشد بهار می باشد. در طی این مدت کربوهیدرات های ساخته شده توسط برگ ها از طریق آوندهای آبکشی به ریشه ها انتقال می یابد. حداکثر فعالیت رشدی ریشه ها در پاییز یعنی در زمان برداشت میوه و بعد از آن می باشد. در اوایل بهار، نیاز غذایی درخت به وسیله مواد غذایی که در پاییز سال قبل در ریشه ها و بافت های چوبی ذخیره شده اند، تأمین می شود. رشد مناسب ریشه در فصل پاییز نه تنها سطح جذب مناسب را فراهم می کند، بلکه نقل و انتقال مواد ذخیره شده برای رشد سریع و قوی را در فصل بهار فراهم می کند. در صورت عدم تأمین غذای کافی، رشد بسیاری از ریشه ها محدود می شود، حتی فقر شدید مواد غذایی باعث مرگ بسیاری از ریشه ها

می گردد. بنابراین مواد غذایی مورد نیاز گیاه در شروع فصل رشد مهیا نیست و بسیاری از شاخه ها به دلیل عدم وجود مواد غذایی قادر به شروع رشد نمی باشند و از بین می روند. این مشکل زمانی شدید تر است که گیاه مبتلا به بیماری نماتد نیز باشد. از بین رفتن ریشه ها در عارضه سرخشکیدگی دلیل اصلی عدم امکان رشد مناسب سرشاخه ها با وجود از بین رفتن قسمت زیادی از درخت یا انجام هرس شدید می باشد.

به دلیل کاهش غلظت شیره سلولی، شاخه هایی که در سال گذشته دارای محصول زیادی بوده اند نیز ممکن است در اثر سرمای زمستانه نیز از بین بروند. در زمان بعد از برداشت، درختان بارور پسته در سال پربار بعد از برداشت به مقدار کمی کود های ازته نیاز دارند. لذا حفظ برگ ها تا زمان برگریزی طبیعی با کنترل آفات (پسیل) و انجام یک نوبت آبیاری پس از برداشت محصول و استفاده از کود های ازته جهت افزایش ذخیره مواد غذایی در شاخه ها و ریشه ها و رشد ریشه ها و حفظ جوانه های

گل سال بعد مفید است. اواخر فصل پاییز و قبل از شروع بارندگی ها مناسب ترین زمان جهت بررسی وضعیت عناصر غذایی در خاک و همچنین تغییرات شوری خاک می باشد. نمونه گیری خاک بعد از فصل برداشت محصول، وضعیت شوری در ناحیه ریشه درختان را مشخص می کند. در فصل زمستان که درختان در خواب بسر می برند به جز مناطقی که دچار شوری آب و خاک هستند، نیاز به آبیاری نیست. در فصل زمستان ماندابی شدن خاک مشکلی را برای درختان ایجاد نمی کند و نیز مشکلات مربوط به بیماری هایی نظیر گموز را نیز نخواهیم داشت. از طرفی، زمین سرد بوده و راندمان آبیاری اضافی جهت آبشویی افزایش می یابد. آبشویی بایستی بعد از اصلاح ناحیه آبیاری و قبل از عملیات کوددهی زمستانه باشد. انجام یک نوبت آبیاری پس از دادن کود جهت ایجاد شرایط مناسب جذب کود به وسیله گیاه در شروع فصل رشد، مفید خواهد بود.

انبارداری پسته

احمد شاکر اردکانی

عضو هیأت علمی پژوهشکده پسته

و شب پره خرنوب در باغ و انبار به پسته خسارت می زند. بر اساس نتایج مطالعات انجام شده، اگر محصول پسته پس از برداشت و فرآوری در انبارهایی نگهداری شود که دمای آن کمتر از ۹،۵ درجه سانتی گراد باشد، دو حشره شب پره هندی و شب پره خرنوب قادر به رشد و نمو روی مغز پسته و در مجموع خسارت به آن نیستند.

۴- قارچ ها:

قارچ ها در صورت مساعد بودن شرایط انبار به سهولت دانه های انباری را مورد حمله قرار می دهند. این موجودات قادرند تغییرات زیادی را در دانه ها بوجود آورده و طعم آنها را تغییر دهند یا بر اثر ترشحات خود سم آفلاتوکسین را ایجاد نمایند که از خطرناک ترین سموم شناخته شده می باشد. اکثر قارچ ها در رطوبت نسبی بالای ۷۵ درصد و دمای بالاتر از ۲۰ درجه سانتی گراد رشد می کنند. هر چه رطوبت انبار بالاتر باشد امکان ایجاد آلودگی بیشتر و شرایط برای رشد و فعالیت قارچ ها مناسب تر است.

۵- موش ها:

موش ها جوندگانی هستند که به طرق زیر به دانه های انباری خسارت می زنند:

۱- قسمت زیادی از دانه ها را می خورند.

۲- می توانند باعث انتقال میکروب های بیماریزا شوند.

۳- دانه را با مدفوع، ادرار و موی خود آغشته می سازند.

۴- کیسه و بسته بندی های دانه ها را سوراخ کرده و سبب ریزش آنها می شوند.

از خصوصیات بارز موش ها تولید مثل سریع و تعداد نسل زیاد آنهاست. انبارهای غیر بهداشتی و خانه های روستایی محل مناسبی برای تکثیر و زندگی موش ها است. وجود شکاف و درز در زیر و کنار درها یا پنجره های شکسته، سوراخ اطراف لوله ها، کابل ها و فاضلاب ها، سوراخ های زیرشیروانی ها راه های نفوذی خوبی برای ورود موش ها هستند. با رعایت اقدامات بهداشتی تا

حشرات به عمل می آید، متفاوت است. با این وجود انبار نگهداری پسته به هر شکلی که ساخته شود باید کاملاً خشک و خنک بوده و رطوبت نسبی آن زیر ۶۵ درصد باشد و چنانچه تدابیر بهداشتی در آن رعایت نشود محصول نگهداری شده مورد آسیب فراوان قرار خواهد گرفت.

دانه پسته موجودی است زنده که عوامل موثر در حفظ، نگهداری و جلوگیری از آلودگی آن در انبار را می توان به دو گروه عوامل زنده و عوامل غیرزنده تقسیم نمود. عوامل غیرزنده یا فیزیکی شامل درجه حرارت، رطوبت نسبی، نور، اکسیژن و عوامل زنده شامل حشرات، قارچ ها، موش ها و غیره می باشد که فعالیت آنها بستگی کامل به درجه حرارت و رطوبت نسبی انبار دارد.

عوامل مؤثر در نگهداری پسته در انبار

۱- درجه حرارت

درجه حرارت یکی از عوامل موثر در رشد، نمو و فعالیت حشرات است. افزایش درجه حرارت انبار تا حدی باعث افزایش رشد و کوتاه شدن چرخه زندگی آفات و در نتیجه بالا رفتن شدت تنفس و افزایش فعالیت های متابولیکی دانه پسته می شود. هر چه شدت تنفس بیشتر باشد مقدار بیشتری حرارت و رطوبت تولید می گردد. همچنین گرما باعث افزایش فعالیت قارچ ها می شود.

۲- رطوبت نسبی

رطوبت برای انجام هر گونه فعالیت بیولوژیک ضروری است. افزایش رطوبت نسبی انبار باعث بالا رفتن رطوبت پسته و در نتیجه افزایش فعالیت های بیوشیمیایی و افزایش تنفس آن می گردد. همچنین باعث تسریع فعالیت قارچ ها و حشرات می شود.

۳- حشرات و آفات

به طور معمول حشرات از مواد انباری تغذیه نموده و موجب کاهش کیفیت محصول و زیان های اقتصادی می گردند. حشرات برای فعالیت های خود به گرما و رطوبت کافی نیاز دارند. به عنوان مثال شب پره هندی در انبار

انبارداری یک خدمت اقتصادی است و عبارت از نگه داشتن کالا به منظور عرضه به موقع آن یا گسترش دادن مدت عرضه آن است، به نحوی که کالا برای مدتی بیشتر قابل دسترس و مصرف باشد. در اقتصاد هر کشوری انبارها حلقه هایی از زنجیر تولید، انتقال، توزیع و مصرف اند و نقش اتصال و واسطه را در انتقال کالا از مناطق تولید به بازارهای مصرف و سپس توزیع محلی بر عهده دارند. بهایی که مصرف کننده برای هر کالایی می پردازد، برابر مجموع قیمت خرید کالا، هزینه حمل و نقل، هزینه انبارداری و سود فروشنده است. هزینه های حمل و نقل و انبارداری اغلب اوقات در مقایسه با قیمت تمام شده کالا، مبلغ قابل ملاحظه ای را به خود اختصاص می دهد. بنابراین استفاده از شیوه های صحیح انبارداری موجب کاهش چنین هزینه هایی می شود که در نهایت به تقلیل بهای پرداختی از طرف مصرف کننده خواهد انجامید، ضمن این که برای مصرف کننده، انبار نقش عمده خود را از نظر قابلیت کاربرد و سهولت دسترسی به کالا نشان می دهد پسته یکی از مهم ترین محصولات غیر نفتی ارز آور کشور می باشد که انبارداری آن نیز حائز اهمیت زیادی می باشد.

شرایط نگهداری پسته در انبار

پسته های خشک شده قبل از صادرات جهت انجام عملیاتی نظیر جدا کردن پسته های دهان بسته، صدمه دیده، آفت زده و در نهایت غربال کردن و درجه بندی به انبارهای موقت منتقل می شوند. معمولاً در این زمان از کیسه های کنفی یا پلاستیکی جهت انبار کردن پسته استفاده می شود، هر چند که می توان به منظور کاهش عملیات کارگری از مکان هایی به نام سیلو جهت این کار استفاده نمود که در این صورت سیلو باید کاملاً بسته و غیرقابل نفوذ ساخته شده باشد.

به طور کلی ساختمان انبار خشکبار بسته به مناطق مختلف آب و هوایی، ظرفیت انبار و روش نگهداری محصول (کیسه و فله) و مبارزه هایی که علیه

نقاله، دستگاه های بالا برنده و ماشین های دستی، چرخ این ماشین ها باید حتماً از جنس لاستیک و توپر باشد.

باید از گذاشتن محصول به صورت مستقیم روی زمین کف انبار خودداری کرد و همواره کالا بر روی بارپا (پالت) گذاشته شود. برای تأمین گردش هوا در درون انبار باید فاصله بین سطح بالائی کالای مورد نگهداری و یا بالاترین ردیف بسته های کالا و سقف انبار حداقل ۶۰ سانتیمتر باشد.

جابجایی، گذاشتن و چیدن بسته های کالا (اگر بسته بندی شده باشد) در انبار باید ترتیبی باشد که بسته های کالا که زودتر در انبار آورده و گذاشته شده اند برای پخش و مصرف نیز زودتر از انبار بیرون برده شوند. در هنگام آوردن و یا بیرون بردن کالا از انبار روشنائی درون انبار باید به گونه ای باشد که همه جای درون انبار به طور یکنواخت به خوبی روشن باشد. انبار باید مجهز به وسایل ایمنی و آتش نشانی برابر مقررات و نظر مراجع قانونی ذیصلاح کشور باشد.

برای نگهداری بهتر کالای مورد نگهداری در انبار، در مناطق سردسیر و در فصول سرد می توان با باز گذاشتن پنجره های توری دار انبار موجب خنک شدن کالا شد. برای نگهداری بهتر کالای مورد نگهداری در انبار، در روزهایی که هوا گرم و خشک است و بارندگی نیست بهتر است پنجره های توری دار انبار را برای خشک ماندن کالا باز گذاشت.

روش های کنترل آفات

آفات تهدیدی جدی برای ایمنی و مناسب بودن غذا بشمار می روند. هجوم آفات در محل های تکثیر و محل هایی که مواد غذایی قرار دارد، پیش می آید. به منظور جلوگیری از ایجاد محیطی مناسب برای رشد آفات باید از راهکارهای بهداشتی مناسب استفاده شود. با فراهم ساختن شرایط خوب بهداشتی، پایش مناسب و بازرسی مواد ورودی به واحد تولیدی می توان احتمال هجوم آفات را به حداقل رساند و مصرف آفت کش ها را محدود کرد.

۱- جلوگیری از ورود آفات

ساختمان باید وضعیت مناسبی داشته باشد تا از ورود آفات پیشگیری شود و مکان های بالقوه برای تکثیر ایجاد نشود. سوراخ ها، منافذ، آب گذرها و

حداقل یک بار دور بیرونی انبار از سوی مسئول انبار بازرینی و بازرسی شود و از دید پاکیزه بودن و نبودن آفت، رطوبت و نم زدگی و نیز خشک بودن پیرامون انبار اطمینان حاصل گردد.

۴- بازرسی کف انبار

قبل از ریختن جنس در انبار و یا قرار دادن گونی ها و کیسه ها باید دقت کرد که کف انبار رطوبت نداشته باشد و در صورتی که کوچکترین اثر نم مشاهده گردد باید از ریختن جنس روی کف خودداری شود و اگر برای از بین بردن رطوبت راهی وجود نداشت، در این صورت باید گونی ها را روی پایه هایی از چوب خشک سالم یا از سیمان قرار داد. در مناطق مرطوب این چاره جویی، همیشه ضروری است.

۵- ضد عفونی انبار

باید پیش از آوردن کالای جدید به انبار و پس از هر بار بیرون بردن همه کالاهای مورد نگهداری در انبار، کف، دیوارها و سقف انبار را کاملاً مرمت (در صورت نیاز) نظافت، پاکیزه و با مواد ضد عفونی کننده مجاز ضد عفونی مانند فستوکسین و متیل بروماید و سموم دیگر ضد عفونی کرد. البته امروزه مصرف متیل بروماید به خاطر جنبه های ایمنی کمتر شده است.

۶- حمل و نقل و چیدن محصول

ویژگی های کالای مورد نگهداری در انبار و بسته بندی آن (اگر بسته بندی شده باشد) باید مطابق با استانداردهای ملی ایران مربوطه باشد. حمل و نقل و چیدن کالا در انبارهای کوچک (تا یک صد تن) با استفاده از نیروی انسانی انجام می گیرد. برای چیدن گونی ها یا صندوق ها بر روی هم، ابتدا از آنها پلکانی برای بالا رفتن ساخته می شود و بعد از پایان عمل پله ها را نیز روی قسمت بالایی محصول قرار می دهند. گرداگرد و بین کیسه ها یا جعبه های چیده شده، راهرویی تعبیه می گردد. عرض راهرو گرداگرد انبار نسبت به بزرگی یا کوچکی انبار تغییر می کند. همچنین برای اینکه امکان ضد عفونی کردن سقف وجود داشته باشد، باید فاصله ای بین سطح فوقانی کالا و سقف انبار منظور گردد. وسائل حمل و نقل و چیدن کالا در انبارهای بزرگ (بیش از یکصد تن) اغلب به کمک نیروی برق کار می کنند. این وسائل عبارتند از نوار

حد زیادی می توان از داخل شدن و تکثیر موش ها در انبار جلوگیری نمود.

روش های انبارداری

به علت نقص های فنی انبارها و عدم آشنایی با روش های انبارداری پیشرفته هر سال مقادیر زیادی محصولات کشاورزی در کشور فاسد می شود. بنابراین، در ساختمان انبارها طرز انبارداری و وسایل حمل و نقل، باید نکاتی چند را رعایت کرد، تا بتوان مانع خطرات احتمالی گردید:

۱- پاکیزگی انبار

بعد از خروج تمام یا قسمتی از محتویات انبار و همچنین قبل از ورود جنس تازه باید انبار را پاکیزه کرد. برای پاکیزه کردن انبار، فقط باید از جارو استفاده شود و پاشیدن آب به هیچ وجه مجاز نیست. علاوه بر نظافت کف انبار، دیوارها نیز باید با جارو پاکیزه شود. چون ممکن است فضولات و کثافات جمع آوری شده، حاوی تخم یا کرم حشرات باشد، باید آنرا سوزانید و در هر مورد اگر در محتویات انبار حشرات مضر یا کرم یا تخم آنها دیده شود باید با نظارت متخصصان فن در و دیوار را ضد عفونی کرد.

۲- بازرسی محصول

جنسی که وارد انبار می گردد قبلاً باید بازرسی شود تا از عدم آلودگی آن به حشرات، کنه ها و آفات اطمینان حاصل گردد. برای انبارهای کوچک ساده ترین روش بازرسی، روش بازرسی چشمی است. در مورد انبارهای بزرگتر و یا در مواردی که جنس آلوده به نظر می رسد، برای حصول اطمینان از سلامت جنس باید نمونه آن را برای آزمایش متخصصین ارائه نمود. علاوه بر این حداقل هر هفته یکبار محتوی انبار باید از نظر وجود آفات و امراض نیز بازرسی شود. همچنین از انبار کردن محصولاتی که به سهولت بو را جذب می کنند، در پسته، باید خودداری کرد و به هنگام ضرورت باید آنها را دور از هم قرار داد.

۳- بازرسی دور انبار

دور انبار به هیچ وجه نباید بوسیله پلکان ثابت و غیره به زمین متصل باشد، چون این کار ورود موش را به انبار تسهیل می کند. پلکان عبور برای تخلیه و پر کردن انبار باید بلافاصله بعد از کار روزانه برداشته شود. باید هر هفته

شدنتایج نشان داد که بیشترین اکسیداسیون در شرایط دمای محیط اتفاق می افتد. دی اکسید کربن شرایط نگهداری را بخصوص در دمای پایین بهبود می بخشد. از نظر سرعت واکنش تشکیل پر اکسیدها مشاهده شد که هر چه دما افزایش یابد نسبت هوا به دی اکسید کربن به سمت یک نزدیک می شود. این بدین معنی است که هیچ گونه اثر منفی توسط هوا و دی اکسید کربن در دمای ۳۰ درجه سانتی گراد اتفاق نمی افتد.

اندازه گیری دما و رطوبت نسبی انبارها نشان داده است که مقدار رطوبت نسبی انبار در ۸ ماه از سال در حدی نیست که امکان رشد قارچ ها وجود داشته باشد. در فصل زمستان که رطوبت نسبی هوا بالا می رود، دمای پایین انبار گسترش قارچ ها را محدود می کند بنابراین رعایت اصول انبارداری مثل تهویه کافی و بهداشت انبار می تواند در حفظ کیفیت محصول تأثیر زیادی داشته باشد.

ردیابی محموله ها

نظربه این که بعضی از محموله های پسته صادراتی ایران بخصوص به کشورهای اروپایی به دلیل بالا بودن میزان آفلاتوکسین از حد مجاز کشورهای خریدار مرجوع می شوند بنابراین ردیابی معکوس کالا منتهی به باغداران، صادر کنندگان و ترمینال های فرآوری کاملاً محسوس و ضروری است. از طرفی اجرای سیستم ردیابی و نشانه گذاری روی محموله ها مورد تأکید کمیسیون اروپایی نیز می باشد. در این زمینه می توان با کمک مرکز ملی شماره گذاری کالا و خدمات ایران، از فناوری رمزیننه (بارکد) استفاده نمود.

محل های نگهداری باید کاملاً تمیز باشند.

۶- اثربخشی پایش

روش های بهسازی برای اثر بخشی باید به طور دوره ای، به طریقی که قبل از شروع، بازرسی و ممیزی انجام شود، پایش گردد و یا در صورت لزوم، نمونه گیری میکروبیولوژی از محیط و سطوح در تماس با غذا، بازمینی مرتب و مطابقت با وضعیت تغییر یافته انجام شود

نگهداری پسته خشک شده

نگهداری پسته در انبار برای انجام مراحل قبل از صدور لازم است. عمر نگهداری پسته در انبارها بستگی به مقدار رطوبت آن و دمای انبار دارد. از طرفی تا قبل از بسته بندی در بسته های غیر قابل نفوذ به رطوبت و در شرایطی که پسته در انبارهای معمولی قرار دارد، رطوبت آن تحت تأثیر رطوبت هوای انبار قرار داشته و با آن به تعادل می رسد. یعنی اگر رطوبت انبار زیاد باشد پسته براحتی رطوبت آن را جذب نموده و پس از رشد قارچ ها، مقدار آفلاتوکسین آن افزایش پیدا خواهد کرد. در مطالعات انجام شده بر روی پسته خام، نتایج نشان داد که تغییرات طعم و بافت تحت تأثیر تمامی فاکتورهای مورد بررسی (دمای نگهداری، زمان نگهداری و درصد گاز اکسیژن) معنی دار می باشد. اما پذیرش کلی محصول فقط تحت فاکتور زمان نگهداری معنی دار است. بیشترین زمان ماندگاری برای پسته خام خشک تحت شرایط ۵ درجه سانتی گراد و کمتر از ۲ درصد غلظت گاز اکسیژن بر اساس پذیرش کلی پانل ها به مدت ۲۸۴ روز تعیین گردید.

در یک مطالعه دیگر جهت سنجش پایداری انبارداری نمونه ها انجام

سایر مکان هایی که احتمال ورود آفات را میسر سازد باید کاملاً بسته شوند. برای مثال، شبکه های سیمی توری که روی پنجره های باز، درها و هواکش ها قرار داده می شوند باعث کاهش ورود آفات می شوند. در محوطه کارخانه و محل فرآیند مواد غذایی حیوانات نباید وجود داشته باشند.

۲- لانه گزینی و تکثیر

منابع بالقوه غذا باید در ظروف مقاوم به آفات و بالاتر از سطح زمین و به دور از دیوارها نگهداری شوند. قسمت های داخلی و خارجی ظروف و محل های نگهداری مواد غذایی باید به طور کامل تمیز نگهداشته شوند. در صورت لزوم مواد زائد نیز باید در ظروف سرپوشیده و مقاوم به آفات نگهداری شوند.

۳- پایش و شناسایی

تأسیسات و محیط اطراف آن باید به طور مرتب برای شناسایی و هجوم آفات بازرسی شوند.

۴- ریشه کنی

با افزایش جمعیت آفات باید نسبت به برنامه مبارزه اقدام شود (قبل از آنکه بر ایمنی و مناسب بودن غذا اثرات سوء بگذارند). از مواد شیمیائی و عوامل فیزیکی و بیولوژیکی باید به گونه ای استفاده شود که هیچ گونه اثر سوئی از نظر ایمنی و مناسب بودن غذا برجای نماند.

۵- اقدامات لازم درمورد زائد

اقدامات مناسب برای دفع و نگهداری مواد زائد باید پیش بینی گردد. لازم است از تجمع مواد زائد در محل های تولید و نگهداری مواد غذایی و سایر محل های مرتبط به آن جلوگیری شود، مگر آن که استفاده از آن غیر قابل اجتناب باشد. در این رابطه رعایت نکات بهداشتی ضروری است و در هر حال

دکتر رضا بوستانی در جلسهٔ مجمع عمومی انجمن پیش بینی کرد:

افزایش نرخ ارز اجتناب ناپذیر است

کم شدن بازده روی ریال، نرخ دلار افزایش پیدا کند.

عکس همین عوامل در آمریکا روی نرخ دلار اثر دارد؛ یعنی اینکه اگر در آمریکا تورم کم شود، نرخ دلار در ایران باید افزایش پیدا کند؛ اگر نرخ بهره در آمریکا افزایش پیدا کند در ایران باید نرخ دلار افزایش یابد.

تأثیر عوامل داخلی بر نرخ ارز

همانگونه که در شکل (۱) مشاهده می کنید، نرخ ارز از سال ۹۲ تا کنون نرخ دلار رسمی یک خط صاف است که با یک شیب ملایم بالا می رود و نرخ دلار آزاد با نوساناتی که حدود ماه های دی و بهمن اتفاق می افتد، بالا می رود و دوباره پایین می آید. مطلب مهم این است که بین نرخ دلار رسمی و بازار آزاد ۱۶ درصد شکاف وجود دارد؛ یعنی نرخ دلار بازار آزاد ۱۶ درصد بیشتر از نرخ دلار رسمی است. این ۱۶ درصد نشان می دهد که دلار به عنوان یک کالا، دو قیمت متفاوت دارد که با منطق اقتصادی هم خوانی ندارد. این دو نرخ باید یکسان شوند و دولت در این فکر است که این یکسان سازی را انجام دهد، اما سوال این است که چه زمانی انجام می دهد؟ باید توجه داشت که بازار هم بر تصمیم دولت تأثیر می گذارد. از سوی دیگر، اگر تورمی که از پایان سال ۹۲ و با شروع به کار دولت یازدهم وجود داشته را حساب کنیم و تفاوت تورم داخل و خارج را بسنجیم، تا کنون حدود ۱۱ درصد عقب ماندگی در نرخ دلار وجود دارد. یعنی اگر قرار بود دلار بر اساس تورم ها تعدیل شود، امروز باید قیمت آن ۱۱ درصد بیشتر از قیمتی باشد که در بازار آزاد در حال معامله است (شکل ۲). البته تورم ۱۰ درصدی اگرچه برای ما خوشایند است، ولی یک پدیده غالب در اقتصاد جهانی نیست؛ امروزه همه ی کشورها تورم زیر ۱۰ درصد را تجربه می کنند، به طوری که کشورهای در حال توسعه تورم حدود ۵ درصد و کشورهای توسعه یافته تورم حدود ۲ درصد دارند. شاید فکر کنیم که به موفقیت رسیده ایم، اما این موفقیت ما نسبت به موفقیت کشورهای دیگر و شرایط عادی آن کشورها همچنان کم رنگ است. نکته ی دیگر اینکه نرخ سود در شبکه بانکی ما بالاتر از نرخ

و چنانچه این عوامل در کنار هم قرار گیرند چه انتظاری باید از بازار ارز داشته باشیم. در واقع می خواهیم سمت و سوی این بازار را پیش بینی کنیم.

مهم ترین عاملی که بر نرخ ارز دارد، شرایط اقتصادی کشور است؛ یعنی اینکه چه سیاست های پولی اجرا می شود؛ تورم چقدر است؛ تولید چقدر است؛ وضعیت درآمدهای ارزی کشور چگونه است و در نهایت مردم نسبت به نرخ ارز چگونه فکر می کنند، البته این موارد بخشی از عوامل هستند. عوامل دیگری وجود دارد که ناشی از اقتصاد خارجی است؛ به این معنی که اگر در مورد نرخ دلار صحبت می کنیم، باید بدانیم که علاوه بر شرایط اقتصاد ایران، شرایط اقتصاد آمریکا نیز بر آن اثر دارد. پس چنانچه بخواهیم تحلیلی در این خصوص داشته باشیم، باید بدانیم که در ایران و آمریکا چه اتفاقی می افتد. با کنار هم قرار گرفتن این دو، می توان پیش بینی کرد که روند تغییرات دلار چگونه خواهد بود.

عوامل تأثیرگذار بر نرخ ارز

دو عامل تورم و رشد اقتصادی در ایران روی نرخ ارز اثر می گذارند. اگر تورم زیاد باشد، انتظار داریم نرخ ارز بالا رود. همچنین اگر رشد اقتصادی و واردات افزایش یابد، تقاضا برای دلار زیاد می شود، لذا انتظار آن می رود که باز هم قیمت دلار افزایش پیدا کند. از طرف دیگر، اگر سیاستی در ایران اجرا شود که باعث کاهش نرخ بهره یا نرخ سود بانکی شود، انتظار داریم که بواسطه

برخی اندیشمندان معتقدند نرخ ارز که با زور دلارهای نفتی، سرکوب های شدیدی طی سالیان گذشته تا به امروز تجربه نموده، کلیدی ترین عامل در افزایش نرخ بیکاری و فقر در مملکت است. راه خیلی دوری نرویم! عقب ماندگی این نرخ از انباشت تفاضل تورم داخلی با جهانی طی سالیان دراز، صنعت پسته ایران را از رقیب آمریکایی اش عقب انداخته است. ملت می کوشند که از دل تفتیده ی کویر میوه های خندان برآرند؛ اما نرخ ارز، عرض اندام را مجال نمی دهد! پسته کار با تورم پنجه در پنجه می شود و تولید می کند؛ نرخ ارز با گرز دولت گنج خوار منکوب می شود؛ سرانجام ریال عایدی کشاورز ناشی از فروش پسته در خارج، به سختی کفاف زندگی و ادامه ی کار را می دهد. البته این قصه ی پرغصه ی حال اکثر صنایع تولیدی و صادرات محور بخش خصوصی است که هنوز به طور کامل ورشکست نشده اند! این نوشته ها برای آن است که روشن شود به چه دلیل دکتر رضا بوستانی به عنوان اقتصاددان در مردادماه سال جاری به جلسه ی مجمع عمومی انجمن پسته ایران دعوت شد. وی در این جلسه عوامل اثرگذار بر نرخ ارز را تشریح و جهت گیری آن در آینده را پیش بینی کرد. در ادامه جزئیات تحلیل ایشان را می خوانید.

بعد از یک سال تلاش به فصل برداشت نزدیک می شویم و عاملی که درآمد سال را تعیین می کند نرخ ارز است. بنده تلاش دارم بگویم چه عواملی بر نرخ ارز اثر دارند

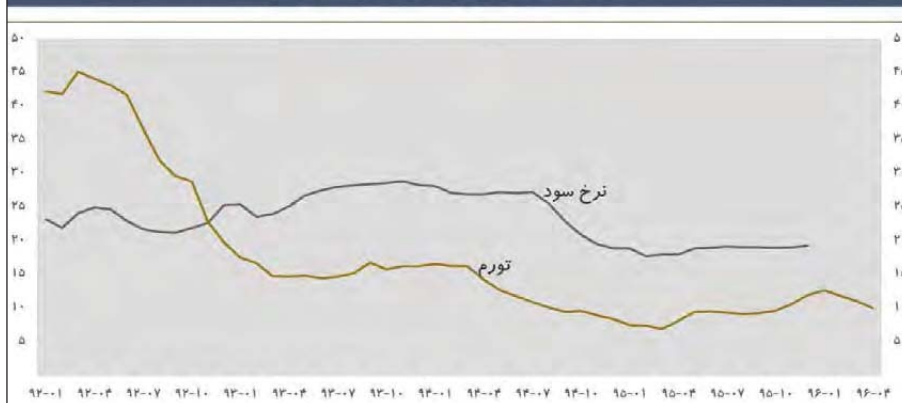
تحولات نرخ دلار اسمی

تحولات نرخ دلار اسمی

تحولات نرخ سود و تورم

بازارهای جهانی به نفع دلار تمام می شود؛ یعنی هر یورو قادر خواهد بود دلار کمتری بخرد. روند افزایش نرخ بهره در آمریکا ادامه پیدا خواهد کرد و بنابراین دلار تقویت می شود.

اگر روند تغییرات قیمت یورو در بازار آزاد را با دلار بازار آزاد مقایسه کنیم، ملاحظه می شود که نوسات یورو کمتر بوده و نسبت به دلار کمتر تغییر کرده است. دلیل آن این است که در اقتصاد ما سیاست گذار سعی کرده از افزایش قیمت دلار جلوگیری کند،

گذار نرخ بهره را خیلی پایین آورد. نرخ بهره که در آمریکا بالا می رود، یعنی بازده دلار افزایش پیدا می کند و دلار ارزشمند تر می شود؛ هم اکنون در دوره ای قرار داریم که ارزش دلار در آمریکا افزایش پیدا کرده است.

اما رابطه ی بین نرخ یورو و دلار چگونه بوده است. از اواسط سال ۹۴ بسیاری مطلع بودند که به زودی نرخ بهره ی دلار افزایش پیدا می کند و بازده آن زیاد می شود و قیمت دلار یا برابری بین دلار و یورو در

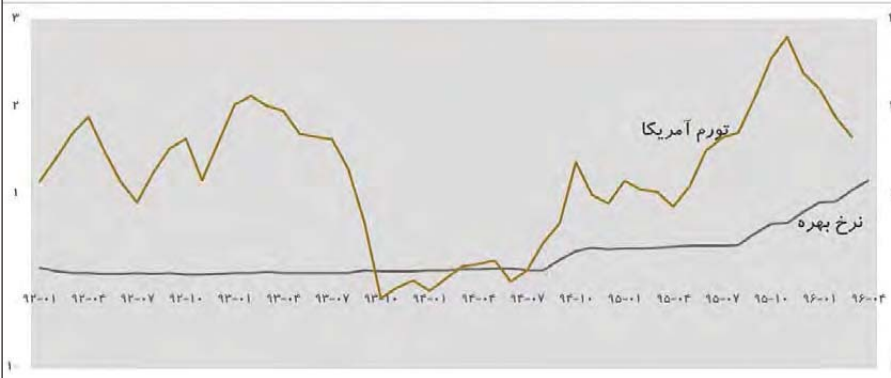
تورم است؛ یعنی الان حدود ۱۰ درصد نرخ واقعی در بانک ها وجود دارد. در این شرایط که بازده یک پول ملی زیاد باشد، تقاضا برای آن پول زیاد می شود و کمک می کند که آن پول تقویت بشود. یعنی بالا بودن نرخ سود بانکی کمک کرده است که نرخ دلار فعلاً پایین باشد، یا فعلاً افزایش پیدا نکند. اما می دانیم که سیاست گذار در تلاش است که نرخ سود را کاهش دهد. اگر نرخ سود پایین بیاید، بازده روی ریال کم می شود و وقتی بازده دارایی کم شود، ارزش آن کاهش می یابد و متعاقباً قیمت دلار افزایش پیدا می کند.

در جمع بندی این عامل باید بگوییم، همچنان تورم ما بیشتر از تورم خیلی از کشورها است. ما تورم ۱۰ درصدی را تجربه می کنیم، در حالی که بقیه کشورها حداکثر ۲ درصد تورم دارند؛ پس باید نرخ ارز افزایش پیدا کند. از طرف دیگر نرخ سود در ایران خیلی بالا است و سیاست گذار در حال تلاش برای کاهش این نرخ می باشد. کم کردن نرخ سود بانکی و کم شدن بازدهی روی ریال باعث می شود که تقاضا برای دلار زیاد شود و نرخ دلار افزایش پیدا کند. از طرف دیگر، رشد اقتصادی از سال گذشته افزایش پیدا کرده و در تجارت خارجی شاهد افزایش واردات هستیم؛ یعنی کم تقاضا برای دلار افزایش پیدا می کند؛ پس باید نرخ دلار افزایش پیدا کند. به طور خلاصه سه عامل تورم، نرخ سود و خالص صادرات هر سه در جهت افزایش نرخ ارز هستند. اگر بحث سیاست گذاری درباره یکسان سازی نرخ ارز و اینکه سیاست گذار باید ۱۶ درصد شکافی که در بازار ارز وجود دارد پوشش بدهد را هم به عوامل سه گانه اضافه کنیم، افزایش نرخ ارز از این منظر اجتناب ناپذیر است.

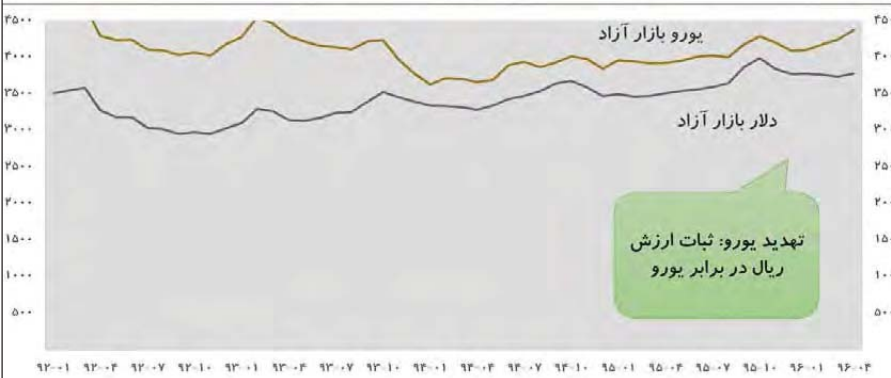
تأثیر عوامل خارجی بر نرخ ارز

هم اکنون ببینیم در آمریکا چه اتفاقی می افتد. خط قرمز رنگ، نرخ تورم در آمریکا است (تصویر ۳). نرخ تورم در آمریکا، اروپا و انگلیس در حدود ۲ درصد، هدف گذاری شده است. سیاست گذار پولی یا بانک مرکزی این کشورها تلاش می کند که تورم را در حدود ۲ درصد نگه دارند. منحنی دیگر نرخ نرخ بهره است و در شرایطی که وضع اقتصاد بد و رکود حاکم شود، سیاست گذار این نرخ بهره را پایین می آورد. مشاهده می کنید نرخ بهره برای مدت زمان طولانی نزدیک به صفر است که به دلیل بحران مالی ۲۰۰۸، سیاست

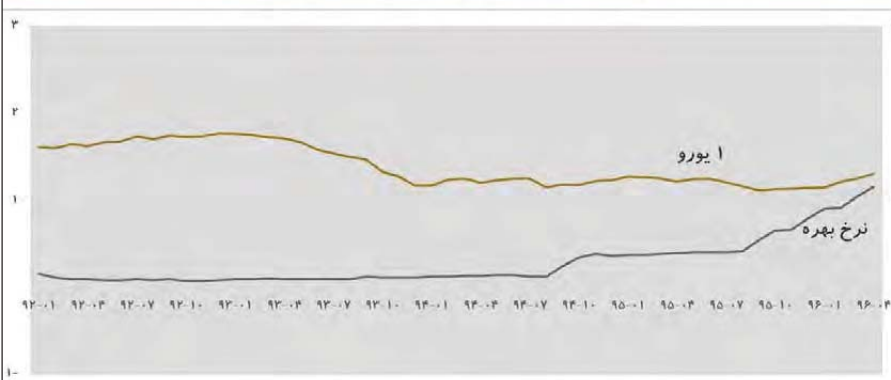
تحولات نرخ سود و تورم در آمریکا

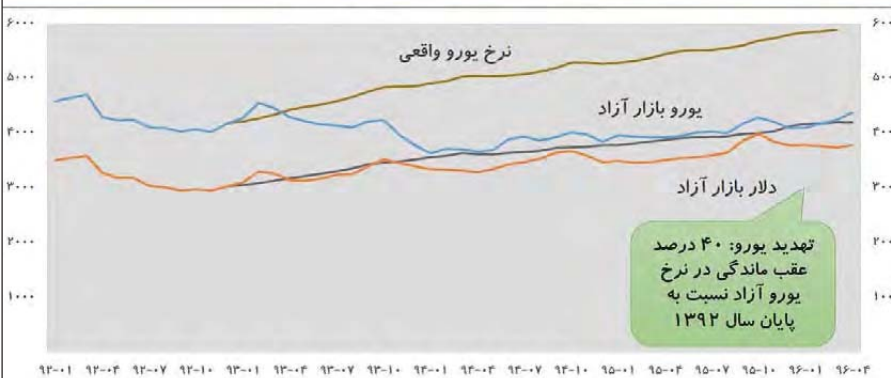
تحولات نرخ دلار واقعی

تحوالات برابری دلار و یورو

تحوالات نرخ دلار واقعی

اما در بازار بین المللی دلار نسبت به یورو تقویت شده است. در کشور ما که خود را موظف کرده ایم که از افزایش نرخ دلار جلوگیری کنیم، این امر باعث شده سطح قیمتی یورو پایین بیاید. به همین دلیل یورو ثبات بیشتری دارد، در حالی که قیمت دلار با یک نرخ خیلی ملایمی افزایش پیدا می کند و این یک تهدید برای اقتصاد ما است؛ به این معنی که ما در دوره ای که اقتصاد آمریکا خیلی خوب کار می کند و ارزش پولش در حال افزایش است، ما سعی می کنیم که ارزش پول مان را از طریق کاهش ارزش دلار حفظ کنیم و این باعث می شود ارزش پول ما نسبت به بقیه ارزهایی از قبیل یورو، یوان و ین افزایش پیدا کند. بنابراین یک عقب ماندگی ۴۰ درصدی بین یورو نسبت به تفاوت تورم ها بوجود می آید. این تلاش برای ثابت نگه داشتن دلار هزینه زیادی بر اقتصاد تحمیل می کند و این یک تهدید برای اقتصاد ما است.

جمع بندی بررسی عامل خارجی تأثیرگذار بر نرخ ارز اینگونه است که در اروپا و آمریکا اقتصادها بهتر عمل می کنند و نرخ بهره در اقتصاد آنها در حال افزایش است و این باعث ایجاد یک فشار برای افزایش نرخ ارز در داخل ایران است.

تحلیل جهت گیری قیمت ارز با توجه به افزایش تقاضا برای آن، حاکی از این است که قیمت دلار باید افزایش پیدا کند. با توجه به اینکه قیمت نفت کاهش پیدا کرده، درآمد نفتی ما نمی تواند جوابگوی این افزایش تقاضا باشد و به نظر می رسد اکنون افزایش نرخ ارز یک سیاست نیست بلکه یک اجبار و یک ضرورت است که از طرف بازار دیکته خواهد شد.

بنابراین پیش بینی نهایی این است که امکان نگه داشتن نرخ ارز در سطوح قیمتی امروزی خیلی دشوار است و باید انتظار داشته باشیم که نرخ ارز افزایش پیدا کند. هر چه سیاست گذار بیشتر تلاش کند که این نرخ را نگه دارد، عملاً به فشردن شدن فنری کمک می کند که بعداً شدیدتر جهش خواهد کرد. پیش بینی اینکه چه زمانی سیاست گذار اجازه بدهد این نرخ افزایش پیدا کند یا چه وقت بازار به سیاست گذار تحمیل کند کار پیچیده ای است، اما افزایش این نرخ پدیده ای است اجتناب ناپذیر.

در گفتگو با سر کنسول ایران در گوانگجو، مطرح شد:

افزایش تقاضای کالاهای لوکس در چین

ی صادرات غیر نفتی کشور از جمله در زمینه خشکبار مخصوصاً پسته که یکی از استراتژیک ترین محصولات است گام برداریم.

وضعیت اقتصادی چین را طی چند سال اخیر چگونه ارزیابی می کنید؟ اقتصاد چین توانسته طی دو دهه ی اخیر یک رشد پایدار مناسب را حفظ کند؛ البته در دو سال گذشته در بعضی از حوزه ها دچار چالش بوده، اما همچنان رشد نزدیک به ۷ درصد را حفظ کرده است که با توجه به حجم اقتصادی چین رقم بالایی محسوب می شود. همچنین در چین اولویت های جدیدی بر اساس خلاقیت، اقتصاد دانش بنیان و تولید محصولات با کیفیت تعریف شده است. به دلیل اینکه رشد اقتصادی بر درآمد سرانه ی مردم چین تأثیر به سزایی داشته، توان خرید مصرف کنندگان افزایش یافته است که این عامل، تقاضا برای کالاهای مختلف که بخشی از آن ها وارداتی هستند را افزایش داده است. از آنجایی که چشم انداز مثبتی در انتظار اقتصاد چین است و این کشور از لحاظ اقتصادی و تولید ناخالص ملی جایگاه قابل ملاحظه ای دارد، پیش بینی می شود در یک دهه ی آینده جایگاه بسیار مستحکم تر و اثر گذارتی بر اقتصاد دنیا داشته باشد. بنابراین لازم است ما به این حجم از

کنسولگری محول کرده است، تلاش داریم از این ظرفیت ها در قالب توصیه ی بازار برای مصرف کالاهای ایرانی و نیز در قالب جذب سرمایه گذاری خارجی و جذب گردشگر استفاده نماییم. در قالب این هدف کلان و با توجه به اینکه یکی از ظرفیت های بزرگ اقتصادی ایران محصولات کشاورزی، خصوصاً محصولات کشاورزی خشک شده است که در رأس آن پسته قرار دارد، تلاش مان این است که این ظرفیت ها را از طریق برنامه های مختلفی مانند سمینارها، تعامل و تماس با اتاق تجارت استان گواندوونگ و نهادهای تخصصی، تجاری و بازرگانی معرفی کنیم. همچنین می توانیم تجار ایرانی را با طرف های چینی به منظور توسعه موثر بازار آشنا کنیم. چنانچه تجار با مشکلات یا چالش هایی مواجه شوند از طریق ما قابل پیگیری است و برای حل و فصل آن ها تلاش می کنیم. به طور کلی یک بُعد از فعالیت های ما در چهارچوب شناساندن ظرفیت های ایران در قالب های مختلف دیپلماسی، عمومی و فرهنگی است. بنابراین از طریق این اقدامات، می توان داشته های کشور به منظور توسعه مناسبات اقتصادی و همچنین توسعه بازار برای کالاهای ما را معرفی کرد. کلیه ی این فعالیت ها در کنسولگری برای این است که بتوانیم در راستای توسعه

روابط کنسولی به معنی حفظ منافع افراد کشوری در کشور دیگر و از قدیمی ترین روابط بین المللی است. مهم ترین وظایف مأمورین کنسولی در دیگر کشورها، حمایت از اتباع کشور خود و انجام وظایف حکومتی از سوی نهادهای ارگانها و سازمان های داخلی است. اما واقعا تا قبل از حضور در اجلاس گوانگجو، فکر می کردم سر کنسول، شخصی گماشته شده از سوی دولت به منظور رتق و فتق تنها امورات دولتی در سایر کشورها است؛ تا اینکه حضور دو تن از ایشان در این اجلاس نظرم را جلب کرد. دکتر خلیل شیرغلامی به عنوان سر کنسول و علی مسائلی کنسول اقتصادی ایران در شهر گوانگجو هستند که تصمیم گرفتیم در حاشیه نشست با یکی از ایشان گفتگویی داشته باشیم. در ادامه با ظرفیت های کنسولگری مرتبط با صنعت پسته ایران از زبان دکتر شیرغلامی آشنا می شویم.

آقای دکتر! لطفاً از سابقه ی شغلی تان بگویید.

بنده در گذشته رئیس اداره راهبرد وزارت امور خارجه بودم و همچنین مأموریت هایی از طرف دولت در آلمان و فرانسه داشتم و هم اکنون به عنوان سر کنسول جمهوری اسلامی ایران در استان گوانجو واقع در جنوب چین در حال خدمت هستم.

توضیح بیشتری می دهید.

در ابتدا به صورت مختصر عرض کنم که استانی که ما در آن حضور داریم استان گواندوونگ می باشد. این استان یکی از مهمترین استان های چین از نظر اقتصادی است که با گنجاندن ۱۱۰ میلیون جمعیت در خود و تراز تجارت خارجی ۹۵۰ میلیارد دلاری، عملاً ثروتمندترین استان چین و محور تجارت در جنوب این کشور محسوب می شود. طی سال های اخیر مناسبات اقتصادی ایران و استان گواندوونگ فوق العاده زیاد بوده است. به علت ظرفیت های بسیار عظیم این استان و بر اساس اولویت اقتصادی که دولت محترم مبنی بر دیپلماسی اقتصادی به ما در سر

اقتصاد و جمعیت توجه زیادی داشته باشیم.

سرمایه‌داری به طور خاص راجع به پسته چه کارهایی از طریق کنسولگری انجام شده است و یا اینکه چه کارهایی می‌توان انجام داد که از این طریق قابل پیگیری باشد؟

یکی از موارد، سیاست گذاری راجع به محصولات صادراتی کشاورزی ایران است و مشکلاتی که بر سر راه ورود این محصولات از قبیل بحث های تعرفه ای وجود دارد. سفارت ایران در چین این مشکلات را به صورت ملی و با حضور ما در شهر پکن پیگیری می‌کند که حتی الامکان بحث های سیاست گذاری و قانونی مساعد تر شود تا صادرات انواع محصولات ایران با سهولت بیشتری صورت گیرد. البته راجع به محصولات کشاورزی با بحث های قرنطینه ای، تعرفه ای، حقوقی و قانونی مواجه هستیم که در این زمینه ها تلاش های لازم را انجام می‌دهیم. به طور خاص راجع به پسته ما با بعضی از فعال ترین صادرکنندگان کشور در حوزه پسته در ارتباط هستیم تا راجع به برگزاری نمایشگاهها، ظرفیت های تازه تعریف شده در چین معرفی شود و همچنین مجموعه های تجاری که علاقه مند به خرید محصولات ایرانی هستند را به آن ها اطلاع رسانی کنیم. در ضمن چنانچه نیاز به تعامل یا برقراری تماس با نهادهای تصمیم گیرنده در حوزه های بازرگانی و تجاری استان های جنوبی چین وجود داشته باشد، کمک های لازم برای برقراری این تعامل را انجام می‌دهیم.

سرمایه‌داری ارتباطات شما با صادرکنندگان از چه طریقی است؟

ارتباطات ما در قالب تشکل ها و نهادهای حقوقی و همچنین در قالب شخصیت های حقیقی است؛ اعم از انجمن های صنفی یا نهادهای تخصصی در بخش های مختلف که در داخل ایران وجود دارند و افراد حقیقی که در بحث صادرات فعالیت دارند. بیشتر با این دوستان راجع به فرصت ها و چالش های موجود صحبت می‌کنیم و به آن ها از طریق معرفی زمینه های جدید کمک می‌رسانیم. هم اکنون ارتباطات ما در هر دو بُعد نهادهای تخصصی و

بازرگانی برقرار است.

در خصوص دغدغه تجار در چین در زمینه محصولات کشاورزی خصوصا در بخش پسته هم از طرف چینی و هم از طرف ایرانی توضیح می‌دهید.

به طور خاص راجع به پسته بحث اعتماد سازی و حفظ برند ایرانی خیلی مهم است. ما باید نگاه استراتژیک و بلند مدت داشته باشیم؛ اما متأسفانه بعضی از افراد، مخصوصا کسانی که در حوزه صادرات خشکبار و پسته تازه وارد هستند، به پایداری و ثبات کیفیت توجه نمی‌کنند و صرفا به وضعیت بازار کوتاه مدت خودشان تمرکز دارند که این امر باعث آسیب جدی می‌شود. این امر می‌تواند در سال های آینده ما را با چالش های جدی در بازار مواجه کند. رسیدگی به این امور از طریق کنترل نهادهای زیربسط میسر می‌شود. از طرف دیگر در داخل چین ما باید با مجموعه های معتبر و تراز اول در زمینه تجارت مواد غذایی، خشکبار و پسته در تماس و تعامل باشیم؛ به این دلیل که این شرکت های بزرگ در یک قالب استاندارد و با رعایت چهارچوب های قانونی کار خودشان را انجام می‌دهند، بنابراین فعالیت آنها در داخل چین پایدارتر است. برخی از فعالان اقتصادی تمایل دارند که فعالیت تجاری خود را خارج از قالب های قانونی تعریف شده انجام دهند که طبیعتا هزینه کمتری برای تجارت آن ها در بردارد، اما در بلند مدت با توجه به سیاست های دولت چین این مسائل قطعاً نقاط آسیب پذیری را ایجاد خواهد کرد.

در رابطه با نقل و انتقال های مالی هم با چالش هایی رو به رو بودیم که تلاش بر کاهش آن ها است.

سرمایه‌داری کیفیت کالا برای چینی ها چقدر اهمیت دارد؟

شرایط اقتصادی در چین در حال تغییر است و نسل بعدی اقتصاد کشورشان متمرکز بر کیفیت است و در این شرایط انقلاب کیفیت رخ خواهد داد. چینی ها در صدد هستند که برند چینی را به عنوان یک برند معتبر در دنیا معرفی کنند، بنابراین بحث کیفیت و رعایت حقوق مالکیت معنوی جزو سیاست جدی دولت چین است. از طرف دیگر، توسعه و رشد اقتصادی چین و افزایش

درآمد سرانه ی آن باعث بهبود وضعیت رفاهی بخشی از جامعه چین شده و متعاقبا آنها روز به روز به سمت مصرف کالاهای باکیفیت تر پیش می‌روند. با فضای جدیدی که به وجود آمده است حتی تقاضا برای کالاهای لوکس روزبه روز در چین در حال افزایش و بازار آن در حال پوست اندازی است.

با توجه به پتانسیل تقاضای موجود شاهد کاهش قیمت پسته بودیم، این افت قیمت را چگونه تحلیل می‌کنید؟ آنچه مسلم است در بازار جهانی پسته، همچنان تقاضا بیشتر از عرضه است. باید توجه داشت که روز به روز حجم تولیدات در بعضی از کشورها به علت مشکلات آب و هوایی و یا مشکلات دیگر در حال کاهش است. به نظر من غیر از نوسانات ارز، ناهماهنگی های داخلی نیز باعث افت قیمت می‌شوند. به طور خاص در داخل کشور ما بعضی از تجار صرفا به خاطر سود جویی از طریق عدم رعایت کیفیت و رقابت منفی با یکدیگر و عدم شناخت درست بازار، دست به اقداماتی می‌زنند که متأسفانه روی قیمت ها تأثیر منفی می‌گذارد و سیاست های رقابت منفی و دفع یکدیگر این پیام را به بازار جهانی می‌دهد که می‌توان قیمت ها را کاهش داد. ما در داخل کشور نیاز به یک هماهنگی و هم افزایی بین صادر کنندگان عمده و تشکل های موجود داریم.

سرمایه‌داری در پایان اگر سخنی دارید بفرمایید.

پسته به عنوان یکی از برندهای ایران مطرح است. کیفیت پسته ی هیچ کشوری قابل مقایسه با پسته ایران نیست. بازار جهانی به شدت دنبال این محصول است و امیدوارم با برنامه هایی که در داخل کشور در حال انجام است و افزایش توسعه کشت پسته بتوانیم بازارهای بیشتری را بدست آوریم. کشور چین هم با توجه به نکاتی که عرض کردم در آینده می‌تواند بازار بسیار مهمتری برای انواع محصولات ما از جمله محصولات خشکبار و پسته باشد. امید است هم تولید کنندگان و هم صادرکنندگان ما از طریق هم افزایی بتوانند در آینده نقش بزرگتری را در تصاحب بازار ایفا کنند و برای شما آرزوی موفقیت دارم.

رئیس دپارتمان غلات و روغن های اتاق بازرگانی چین، بیان کرد:

پسته به آجیل شادی معروف است

در حاشیه ی نشست بین المللی آجیل های درختی در گوانگجیو چین با خانم چن یینگ رئیس دپارتمان غلات و روغن های اتاق بازرگانی چین گفتگویی داشتیم. شایان ذکر است، وی دو سال قبل در گردهمایی سالانه ی انجمن پسته ایران در جزیره ی کیش شرکت کرده بود. برخی از نقطه نظرات خانم چن پیش روی شما است که می خوانید.

ما بزرگترین انجمن محصولات کشاورزی در چین محسوب می شویم و بیش از ۶ هزار عضو حقوقی داریم. ما عمدتاً کار ترویج و تعیین استاندارد محصولات وارداتی و صادراتی را برعهده داریم و یک رابط بین اعضای خودمان و سایر اتاق های بازرگانی هستیم. سایر فعالیت های ما بر بررسی بازار و شرکت در کنفرانس هایی مانند اجلاس شورای جهانی خشکبار تمرکز دارد. همان طور که می دانید با رشد روزافزون وضعیت اقتصادی چین، محصولات بیشتری خصوصاً آجیل های درختی به چین وارد می شود. مردم چین پسته را خیلی دوست دارند و در اینجا به نام آجیل شادی معروف است. بنابراین سالانه مقدار بسیار زیادی پسته به چین وارد می شود. البته ما پسته را تنها از ایران وارد نمی کنیم، بلکه از آمریکا هم واردات داریم و این دو کشور از بزرگترین تولیدکنندگان پسته در دنیا هستند. ما پیشروان صنعت آجیل های درختی در چین هستیم و اعضای ما شامل تولیدکنندگان، واردکنندگان و فرآوری کنندگان محصولات کشاورزی و فعالین کلیه صنایع مواد غذایی می شوند و حدود ۲۰۰ نفر از این اعضا در رابطه با پسته فعالیت دارند.

راه های زیادی برای تقویت فروش پسته در چین وجود دارد. یکی از این راه ها آشنا شدن با افراد مختلف و برقراری ارتباط با آنها است. دومین نکته صداقت داشتن و ارائه ی محصول باکیفیت است؛ چون چینی ها در سال های اخیر به کیفیت محصولات توجه زیادی دارند و سومین مورد، پایبندی به تعهدات و قراردادهای است. البته معرفی پسته به

بسیاری از سوپرمارکت ها یافت؛ اما به دلیل قیمت بالای پسته میزان مصرف نسبت به جمعیت چین قابل توجه نیست؛ البته چینی ها به مقدار زیادی از سایر مغزجات نیز مصرف می کنند و این باعث کاهش سهم پسته به عنوان یک میان وعده می شود. مصرف چلغوز (مغز میوه درخت کاج)، گردو، فندق، پکان، بادام زمینی و بادام در چین زیاد است و قیمت برخی از این آجیل ها نسبت به پسته کمتر است.

واردکنندگان و تبلیغ ارزش غذایی و نقش آن در حفظ سلامت انسان نیز می تواند به افزایش مصرف پسته بیانجامد. برخی از آجیل ها در چین مصرف درمانی دارند، مثلاً مغز بلوط دارویی برای کلیه ها است و گردو آجیلی است که به عنوان افزایش دهنده ی هوش کودکان شناخته می شود.

من فکر می کنم که اغلب چینی ها پسته را می شناسند و وجود پسته روی میز چینی ها خیلی معمولی و طبیعی است و می توان پسته را به راحتی در

سال استثنایی پسته ایران

مشکلاتی بر سر تجارت پسته با ایران وجود دارد، اما خیلی بزرگ نیستند. به عنوان مثال برخی اوقات پسته های وارداتی از ایران از نظر کیفیت قدری نامناسب هستند؛ البته این مسئله ی قابل توجهی نیست. مشکل دیگر، نوسان سریع قیمت پسته ایران است، اما امیدواریم در آینده قیمت ها به ثبات بیشتری برسند. در گذشته، یعنی زمانی که بازار پسته در چین به بلوغ نرسیده بود، کیفیت محصول اهمیت زیادی نداشت، اما هم اکنون کیفیت پسته برای چینی ها مهم شده است، اما نه به اندازه ی قیمت آن! کیفیت محصول در بین ثروتمندان اهمیت دارد و مراقبند پسته های با کیفیت بالا را خرید کنند. من فکر می کنم در آینده و خصوصاً امسال کیفیت خیلی مهم باشد. ما می دانیم کیفیت بالا و قیمت پایین قابل جمع بستن نیستند و باید توجه داشت که در چین همیشه هم قیمت پایین نیست و این بستگی به موقعیت و شرایط دارد.

چینی ها سنتاً پسته های شور شده را بیشتر می پسندند و از آنجایی که پسته ی سفیدرنگ زیباتر است، فراوری کنندگان چینی پسته ها را بلیچ می کنند و ظاهر این محصول گرانبه را سفید شدن بهتر به نظر می رسد.

یکی از فعالان صنعت پسته در چین آقای ژان جیان (استیو) مدیرعامل شرکت یونیورسال داینستی است که از سال ۲۰۰۷ کار خود را با فراوری پسته ایران و کالیفرنیا آغاز نموده است. وی نکات قابل تأملی در خصوص بازار پسته در چین دارد. در ادامه اهم جزئیات گفتگویی که با استیو داشته ام آورده شده است.

من فکر می کنم سال جدید یک فرصت بسیار استثنایی برای پسته ی ایران باشد، چون حجم پسته ایران زیاد است و آمریکایی ها تولید کمی دارند، علاوه بر این حجم موجودی انتقالی به سال تجاری جدید نیز قبل توجه نیست. بنابراین، فکر می کنم عمدتاً جهت بازار به سمت خرید از پسته ایران باشد. تقاضا در چین با هیچ مشکلی روبرو نیست و سالانه مقدار کمی رشد را تجربه می کند، اما این رشد همواره وجود دارد. در سال های گذشته حجم بیشتری از پسته ایران خریداری می کردیم، اما اخیراً مقدار تولید پسته آمریکا بسیار زیاد بود و قیمت ها معقول تر شدند و در این شرایط ما قدرت انتخاب بیشتری داریم. بازار چین نسبت به سایر بازارهای دنیا بسیار متفاوت است، به طوری که چینی ها قیمت های کمتر و نوع پسته ی گرد را بیشتر می پسندند.

بازرگانی

برحسب تجربه، مشکل زیادی در خصوص کیفیت پسته ایران نداشته ایم و اگر تاجر ایرانی بتواند خواسته های ما را برآورده کنند و دقیقاً بر اساس سفارشی که داده ایم عمل کنند، ما راضی هستیم و اینکه پسته ای که می فرستند رنگ تیره ای نداشته باشد.

پیش بینی قیمت پسته امسال ایران کار پیچیده ای است، چون محصول امسال ایران زیاد خواهد بود، در حالی که تولید آمریکا کم است و آمریکایی ها می خواهند قیمت را افزایش دهند. بنابراین ما باید منتظر بمانیم تا ببینیم در آینده چه اتفاقی می افتد و الان نمی توانم قیمت شروع سال تجاری را پیش بینی کنم.

با توجه به اینکه سازمانی برای حل برخی از مشکلات وجود ندارد، بر این باورم تفاهم نامه ای که اخیراً بین اتاق مشترک ایران و چین با اتاق بازرگانی چین به امضا رسیده برای هر دو طرف فروشندگان ایرانی و خریداران چینی خوب و سودمند باشد و این تفاهم نامه می تواند یک شروع خوب در جهت تحکیم روابط تجاری ایران و چین باشد.

اسداله عسگراولادی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین، متذکر شد:

تجار امیدوارانه به پیش روند!

مرد نام آشنای صنعت خشکبار ایران در ششمین اجلاس بین المللی آجیل های درختی در شهر گوانگجیو کشور چین حضور داشت. اسداله عسگراولادی در اولین روز این نشست به عنوان یکی از سخنرانان حاضر شد و جزئیاتی در خصوص روابط تجاری ایران و چین و وضع صنعت پسته را مطرح نمود. در ادامه متن کامل ترجمه شده ی این مطلب خواندنی عیناً آورده شده است.

بازرگانی

به نام خداوند بخشنده ی مهربان. سلام بر مردمانی که سهم بزرگی در اقتصاد چین دارند. سلام بر همه ی شما که امروز صبح در این نشست ارزشمند شرکت کرده اید. از آقایان چنگ و بی یی در اتاق بازرگانی چین تشکر می کنم که این جلسه ارزشمند را در شهر بسیار زیبای گوانگجیو ترتیب داده اند. همچنین از آقای جوزپی کالگانی که به مدت ۳۵ سال در شورای جهانی خشکبار مشغول فعالیت هستند، تشکر می کنم. به یاد دارم که حدود ۲۸ سال پیش برای اولین بار به شورای جهانی خشکبار ملحق شدم و این مایه افتخار من است. من در این شورا روند اتفاقات، تغییر قیمت ها، تعرفه ها و تولید محصولات را دیده ام و از آقای کالگانی به خاطر زحماتشان تشکر می کنم. همچنین از تمامی شرکت کنندگانی که در این نشست، تحت عنوان ششمین کنفرانس بین المللی میوه های خشک و آجیل های درختی حضور پیدا کرده اند، سپاسگزارم. من اینجا هستم و از شما درخواست دارم که ببینید چه می گویم. من تلاش می کنم در مورد ۳ مطلب سخنرانی کنم. اولاً: روابط بین کشورم ایران و کشور چین از منظر اقتصادی از ۲۵ سال قبل. ثانیاً: جزئیات کوتاهی در خصوص تولید اقلام مختلف محصولات کشاورزی و خصوصاً میوه های خشک در ایران و سپس در خصوص میوه های خشک که در روابط تجاری بین ایران، چین و سایر کشورهای دنیا مطرح هستند، صحبت خواهیم کرد.

۲۴

مبادلات تجاری بین دو کشور ایران و چین به عدد ۵۰ تا ۶۰ میلیارد دلار در سال های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ برسد؛ چون ما یک برنامه عمل ۵ ساله در دست اقدام داریم که به موجب آن، کشور چین سهم بسیار زیادی در تجارت خارجی مان خواهد داشت. می دانید که ایران به عنوان قلب خاورمیانه بیشترین روابط تجاری با کشور چین را دارد. اولین شریک تجاری ما در صادرات و واردات کشور چین است و ما قصد داریم حجم این مبادلات را طی ۵ سال آینده نسبت به وضعیت کنونی ۲۵ تا ۳۰ درصد افزایش دهیم.

هم اکنون می خواهیم جزئیاتی در مورد وضعیت ایران در تولید محصولات کشاورزی ارائه دهیم. همانگونه که می دانید کشور ما وسعتی حدود ۱ میلیون و ۶۴۸ هزار کیلومتر مربع دارد و حدود ۱۳ درصد آن یعنی معادل ۲۰ میلیون هکتار زیر کشت محصولات کشاورزی است؛ به طوری که در سال ۲۰۱۶، حدود ۱۲۵ میلیون تن از انواع محصولات کشاورزی تولید شده که ۹ میلیون تن از آن را آجیل های درختی تشکیل می دهد. این آجیل های درختی در ایران و سایر کشورهای

از انقلاب ایران، حجم مبادلات تجاری کشور ما با چین در آن زمان حدود ۲۰۰ میلیون دلار بود. اما سال به سال با تلاش های صورت گرفته از سوی دو کشور در سال های ۲۰۱۳، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ حجم این مبادلات تجاری تقریباً به ۵۰ میلیارد دلار رسید. در سال ۲۰۱۶ به دلیل کاهش قیمت نفت خام، حجم مبادلات به ۳۲ میلیارد دلار تقلیل یافت. هم اکنون یعنی در سال ۲۰۱۷ در حجم مبادلات تجاری بین ایران و چین تغییراتی قابل مشاهده است؛ به طوری که در ۵ ماه نخست امسال، مبادلاتی به ارزش تقریبی ۱۵ میلیارد دلار انجام شده است. با توجه به این میزان از مبادلات، انتظار می رود که تا پایان سال ۲۰۱۷، شاهد رسیدن حجم مبادلات به رقم ۴۰ تا ۴۱ میلیارد دلار باشیم.

من مطمئن هستم که راه پیشنهاد شده توسط آقای شین پینگ رئیس جمهور چین، موقعیت خوبی برای بسیاری از کشورها از جمله ایران که بر سر جاده ابریشم قرار گرفته اند، ایجاد خواهد نمود. ما معتقد هستیم که با بازدید رئیس جمهور چین از ایران در سال گذشته، مجدداً قرار است که ارزش

روابط تجاری ایران با چین. اگر به ۴۰ سال پیش برگردیم، بلافاصله پس

خاورمیانه از حدود ۳ هزار سال پیش وجود داشته اند و اولین و مهمترین منبع تأمین غذا برای مردمان آن زمان بوده اند. در ایران از این ۱۲۵ میلیون تن محصول کشاورزی تولید شده، ۲۵ تا ۲۰ میلیون تن را میوه های خشک و آجیل های درختی تشکیل می دهند. حدود ۱۱ نوع محصول از میوه های خشک در ایران وجود دارد که سالانه نزدیک به ۹ میلیون تن تولید می شود.

اولین محصول خرما است که تقریباً به مقدار ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تن تولید می شود و از این میزان ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار تن صادر و ۹۰۰ هزار تن به مصرف داخل می رسد؛ چون خرما غذای روز و شب ما است که در مراسم مختلف مورد استفاده قرار می گیرد. دومین محصول انگور است که حدود ۳،۵ میلیون تن تولید می شود. امسال حدود ۱۷۰ هزار تن کشمش تولید خواهد شد که حدود ۱۲۰ هزار تن صادر و ۵۰ هزار تن در داخل کشور مصرف می شود.

سومین محصول، پسته است. روزی شخصی مرا سلطان پسته نامید، اما من سلطان پسته نیستم. من تنها از ۶۳ سال پیش با پسته آشنا هستم و پسته همه ی زندگی من است. کاشت پسته از ۲۵۰۰ سال پیش آغاز شده است. وقتی به تاریخ نگاه می اندازیم، می بینیم که نماینده ایران که حدود ۲۵۰۰ سال پیش برای تبریک گفتن به امپراطور چین (خاقان چین) در جشن عروسی دخترش حضور یافته بود، هدایایی از قبیل: ۳ کیلوگرم انگور، ۵ کیلوگرم پسته و ۱ کیلوگرم خرما و یک پارچه از جنس ابریشم پیشکش می کند. همچنین اولین کالای قابل مبادله بین ایران و چین در ۲۵۰۰ سال پیش، پسته بوده است. آمار تجارت نشان می دهد که از ۱۰۰ سال قبل صادرات پسته شروع شده و گزارش گمرک ایران حاکی از آن است که در آن زمان حدود ۲ تن پسته به برلین آلمان فرستاده شده است. پس از انقلاب در ۳۷ سال پیش مقدار محصول تولید شده در ایران ۱۰ هزار تن بوده و باید بگویم که امسال نزدیک به ۳۰۰ هزار تن پسته تولید خواهد شد و می توان گفت که با گمان قریب به یقین این مقدار بیش از ۲۵۰ هزار تن است.

من معتقد هستم که در مدت ۵ سال آتی تلاش می کنیم تا مقدار محصول مان حداقل به ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تن برسد.

محصول بعدی گردو است، گردو از ایران صادر نمی شود، چون مصرف داخل زیادی دارد و حدود ۱۶۰ هزار تن گردو در ایران تولید می شود که ۹۰ درصد از آن در داخل مصرف می شود. محصول بعدی فندق است که حدود ۵۰ هزار تن تولید می شود و همه ی آن به مصرف داخلی می رسد.

برگه ی زردآلوی خشک شده محصول بعدی است که تا ۵ سال گذشته صادر می شد، اما به دلیل افزایش جمعیت ایران از ۲۵ میلیون به ۸۰ میلیون نفر، در حال حاضر همه ی آن در داخل کشور مصرف می شود.

حدود ۴۰ تا ۴۵ هزار تن بادام هم در ایران تولید می شود و مقداری از آمریکا، ایتالیا و اسپانیا وارد می شود و حدود ۶۰ تا ۶۵ هزار تن بادام در داخل ایران مصرف می شود.

مقدار محصول انجیر تولیدشده در ایران ۳۵ تا ۴۰ هزار تن است و حدود ۲۵ هزار تن صادر می شود و ۱۰ تا ۱۵ هزار تن باقیمانده به مصرف داخل می رسد.

مغز کدو، هندوانه و زردآلو و سایر اقلام از این قبیل در داخل تولید می شوند، به مصرف می رسند و یا صادر می شوند.

سه مورد از این اقلام یازده گانه محصولات تولیدی ایران به کشور چین صادر می شوند که اولین آنها پسته است.

طبق آمار تا ۲ سال قبل از مجموع ۱۲۰ هزار تن پسته ی صادر شده، ۸۰ هزار تن به مقصد چین ارسال شده که این صادرات از طریق کشورهای هنگ کنگ و ویتنام یا به طور مستقیم به کشور چین بوده است. ۶۰ تا ۶۵ هزار تن از پسته صادراتی به چین از ایران و مابقی از آمریکا بوده است. کل پسته ی تولیدی در دنیا حدود ۷۵۰ هزار تن بوده است و ۴ کشور جزو بزرگترین تولیدکنندگان هستند. پسته ی تولیدی ایالات متحده آمریکا در سال گذشته ۳۹۰ هزار تن، ایران ۲۱۰ هزار تن و ترکیه ۱۰۰ هزار تن بوده و مقداری هم از افغانستان، ایتالیا، چین و استرالیا می آید که رقم چشمگیری نیست. طبق آمار شورای جهانی خشکبار، سال گذشته مجموعاً حدود ۷۴۰ هزار تن پسته تولید شده است که از این مقدار حدود ۵۲۵ هزار

تن صادر می شود و مابقی به مصرف داخلی می رسد. در آمریکا حدود ۷۰ تا ۸۰ هزار تن و در ایران حدود ۴۰ تا ۴۵ هزار تن به مصرف داخلی می رسد و ترکیه نیمی از محصول تولیدی اش را در داخل مصرف می کند.

در سال محصولی ۲۰۱۷، آمریکا حدود ۲۸۰ هزار تن و ایران حداقل ۲۵۰ هزار تن پسته تولید خواهند کرد. بنابراین به اندازه ی کافی پسته برای صادرات وجود دارد. اما آقای چنگ به ما گفتند، بهتر است قیمت ها افزایش یابد. باید بگویم که این بسیار توصیه ی خوبی است. من از همه ی صادرکنندگان می خواهم که به توصیه ی آقای چن عمل کنند؛ اما امیدوارم که این کار انجام نشود! چون ما بر این باوریم که از ۲۵۰ هزار تن محصول ایران، حدود ۱۸۰ هزار تن باید صادر شود و ما نمی خواهیم رقابتی بین ما و رفقای آمریکایی و ترکی مان ایجاد شود و همچنین نمی خواهیم سهم بازار خودمان را از دست بدهیم. همچنین باید هر ماه حدود ۱۵ هزار تن پسته صادر کنیم.

ما روابط حسنه ایی با شورای جهانی خشکبار و طرف های چینی داریم. من و آقای لاریجانی سخنگوی مجلس ایران یک ملاقات کوتاه ۲ دقیقه ای با رئیس جمهور چین در ۲ سال پیش داشتیم. رئیس جمهور شما به من گفت: «شما بگویید چه می خواهید؟» من به ایشان گفتم: «تنها یک درخواست از شما دارم و آن اینکه به مردم چین توصیه کنید روزانه یک دانه پسته و کشمش مصرف کنند و این برای ما کافی است. به این معنی که مصرف یک دانه پسته توسط مردم چین به طور روزانه معادل ۵۰۰ هزار تن پسته در سال است؛ امیدوارم این توصیه در آینده انجام شود.

هم اکنون من چند پیشنهاد برای این کنفرانس دارم. اول اینکه این کنفرانس مانند اجلاس جهانی خشکبار در کشورهای مختلف تولید کننده ی میوه های خشک و آجیل های درختی و یا در سایر شهرهای چین برگزار شود. دوم اینکه تجارت در سطح دنیا دشوار شده است اما ما باید امیدوارانه پیش رویم. درخواست دیگر من این است که راز سلامتی در مصرف میوه های خشک است، پس از این محصولات مصرف کنید.

نماینده شرکت پسته و بادام واندرفول در چین، اذعان کرد:

متحمل هزینه هنگفتی برای بازاریابی شده ایم

۲۰۱۷ وضع چگونه خواهد بود، مشاهده می کنیم هنوز یک ماه برای رسیدن به زمان برداشت محصول پیش رویمان است. در این سال تخمین زده می شود که مقدار ۶۰۰ میلیون پوند (۲۷۰ هزار تن) پسته در کالیفرنیا تولید شود و به این ترتیب یک افت ۲۰ تا ۳۰ درصدی نسبت به سال گذشته قابل مشاهده است. در واقع این میزان افت در مقایسه با میانگین ۱۰ ساله ی تولید قابل قبول است و مقدار ۶۰۰ میلیون پوند خوب ارزیابی می شود. در این شرایط برای حجم تقاضای معمول، به اندازه ی کافی عرضه وجود خواهد داشت.

اما وضع فروش پسته ی آمریکا چگونه بوده است؟ ماه سپتامبر ۲۰۱۶ یعنی زمانی که حجم ۹۰۰ میلیون پوند برداشت شد، این انتظار وجود داشت که حدود ۷۸۰ میلیون پوند (۳۵۴ هزار تن) محصول قابل عرضه، معادل ۸۰ درصد، از محصول به فروش برسد. ما امیدواریم هر ساله مقدار کمی از محصول آمریکا به سال بعد منتقل شود و در این راستا شرکت واندرفول سعی می کند حجم کمی از محصول را به سال بعد منتقل کند. حدود ۷۵ میلیون پوند (۳۴ هزار تن) از این مانده محصول، کیفیتی به خوبی پسته ی درجه یک ندارد و مابقی آن نیز بی کیفیت است.

درباره ی رشد و فنولوژی درختان

۲۰۱۶ و ۲۰۱۵ آمریکا تفاوت زیادی وجود دارد، چون در سال ۲۰۱۵ شرایط بد آب و هوایی و خشکسالی را تجربه کردیم و حجم محصول برداشت شده کاهش یافت که از این وضعیت راضی نبودیم. اما امسال وضعیت جوی خیلی خوب بوده و به رکورد بیش از ۹۰۰ میلیون پوند (۴۰۸ هزار تن) در تولید پسته دست یافتیم. همچنین مقدار تولید صنعت پسته ایران ۳۳۰ میلیون پوند (۱۵۰ هزار تن) بوده است. ما با این مقدار تولید نقش تعیین کننده ای در این صنعت داریم و اکثر مصرف کنندگان پسته باید از این موضوع خیلی خوشنود باشند. اما چه مقدار از این ۹۰۰ میلیون پوند می تواند به مصرف برسد؟ در ادامه در این خصوص اطلاعات بیشتری در اختیار شما می گذارم.

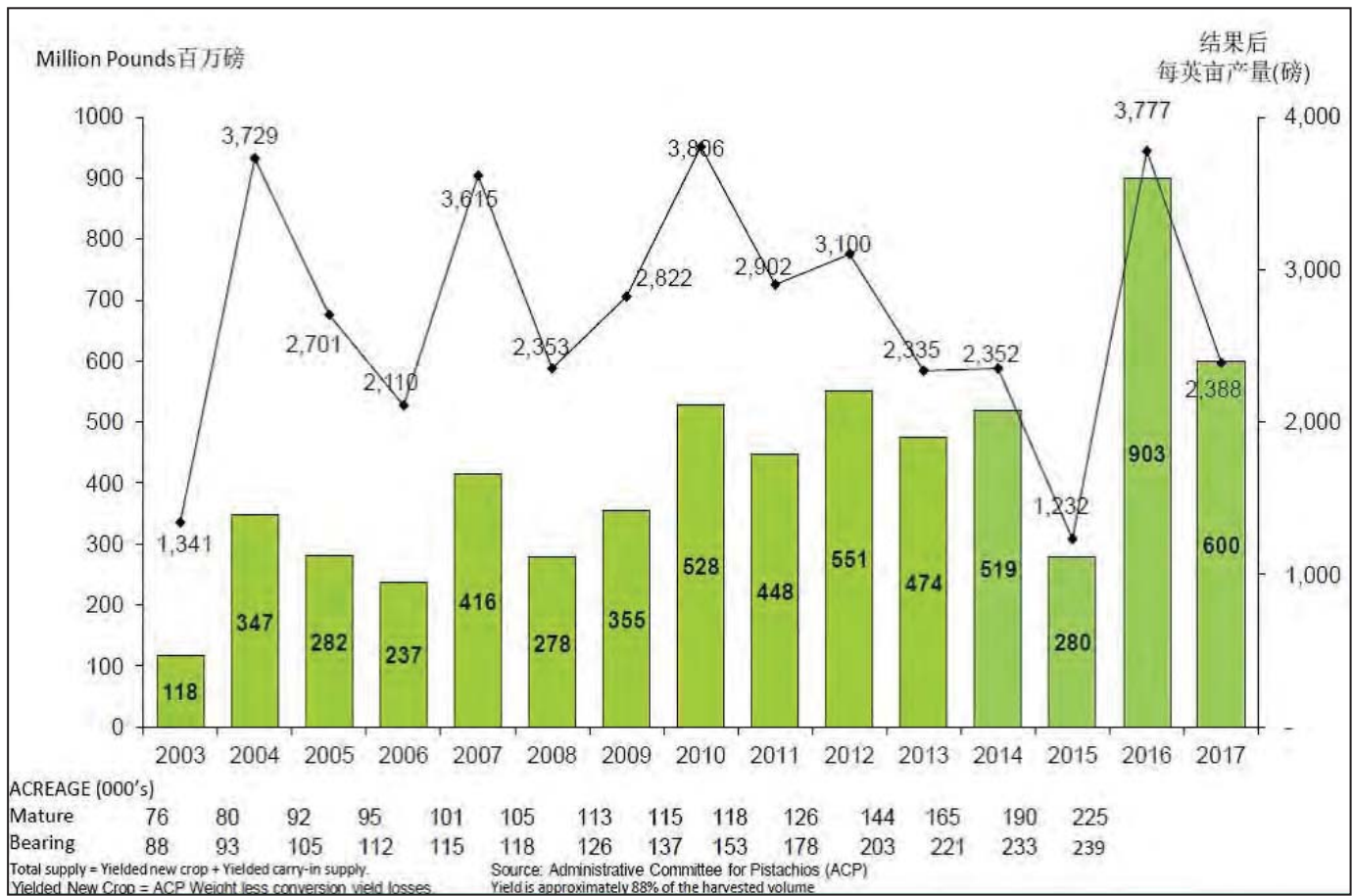
معمولا درخت پسته در باردهی یک چرخه ی دوساله دارد؛ به طوری که در سال ۲۰۱۶ حدود ۹۰۰ میلیون پوند محصول برداشت شد و به این ترتیب از هر ایکر حدود ۳۷۰۰ پوند (حدود ۴ تن از هر هکتار) پسته برداشت شد که این بازده را بسیار خوب ارزیابی می کنیم. اما در سال ۲۰۱۵ حدود یک سوم محصول امسال را تولید نمودیم که از این حیث سال بسیار بدی بود؛ زیرا باغداران به اندازه ی امسال تلاش کرده بودند، اما نتیجه نگرفتند. اگر به آینده نگاه بیندازیم تا بینیم که در سال

در روز ۱۲ مرداد ماه ۱۳۹۶ که روز دوم اجلاس خشکبار در گوانگجو بود، وضعیت صنعت پسته ارائه شد. خانم آنیتا لم (Anita lam) مدیرعامل شرکت گریتر چینا (Greater China) و مدیر منطقه ی آسیا و اقیانوسیه ی شرکت پسته و بادام واندرفول، در خصوص وضعیت صنعت پسته ی آمریکا مطالبی را مطرح نمود. در ادامه ترجمه ی کامل سخنرانی وی به رشته ی تحریر درآمده است که با جزئیات آن آشنا می شوید.

بزرگان صنعت و برگزارکنندگان این جلسه، عصر بخیر! امیدوارم امروز بتوانم جزئیات زیادی را در زمینه ی پسته در اختیار شما قرار دهم. امروز دوست دارم اخبار شادی بخشی را با شما سهیم باشم، در حالی که ۲ سال پیش ناامید بودیم. شرکت پسته و بادام واندرفول تجارت پسته و بادام انجام می دهد؛ در واقع این شرکت که مقر آن در کالیفرنیا است، نقش بسیار مهمی در تولید پسته و بادام و همچنین بازاریابی و فروش این محصولات بازی می کند.

هم اکنون می خواهیم در خصوص وضعیت تولید پسته در جهان صحبت کنیم. تولید پسته از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۶ فراز و نشیب های زیادی را تجربه کرده است. اگر بخواهیم به صنعت پسته نگاه کنیم، می بینیم که معمولاً پس از یک سال پرمحصول، متعاقباً یک سال کم محصول وجود دارد. بین تولید محصول

آمریکا است. بازار چین پتانسیل بسیار زیادی در مصرف پسته دارد؛ چنانچه مقدار محصول وارداتی از ایران و آمریکا به چین را در نظر بگیریم، مشخص می شود بازار چین از بازار داخلی آمریکا بزرگتر است. ما انتظار داریم امسال حدود ۶۰۰ میلیون پوند پسته صادر کنیم.

۲۷ با توجه به نمودار تجمعی صادرات پسته مشاهده می شود خط زرد رنگ انتظار ما از میزان صادرات است و خط قرمز رنگ مقدار واقعی صادرات انجام شده را نمایش می دهد؛ که بیشتر از حد انتظار است. من فکر می کنم که تا پایان ماه آگوست قطعاً ما بتوانیم بیش از ۸۰۰ میلیون پوند (۳۶۳ هزار تن) پسته بفروشیم. به این ترتیب مقدار مانده محصول که به سال بعد انتقال خواهد یافت بیش از ۱۰۰ میلیون پوند (۴۵ هزار تن) نخواهد بود.

در نمودار ماهانه صادرات، خط قرمز رنگ نماینده ی مقدار واقعی فروش و خط زرد رنگ نمایشگر مقدار مورد انتظار است و سایر خطوط با رنگ های دیگر مقدار فروش در سال های قبل را نشان می

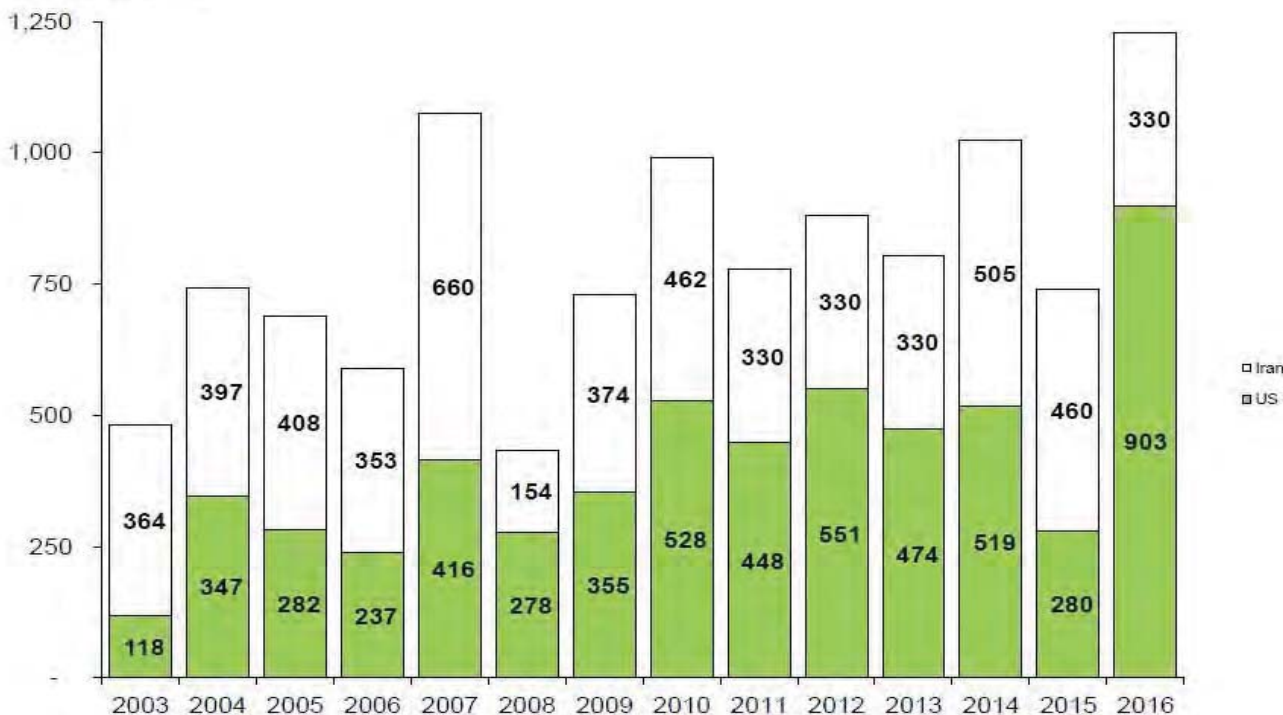
معنی است که شاید سال به اندازه ی ۲ تا ۳ هفته عقب تر باشد و برداشت دیرتر آغاز شود. امروز صبح که با همکارانم در کالیفرنیا تماس داشتم به من گفتند درختان شروع به مغز پر کردن کرده اند، اما مطمئن نیستیم که امسال قرار است چند درصد مغز داشته باشیم، ۲۰، ۲۵ یا ۱۵ درصد؟ یا اینکه چند درصد پسته ها نیم مغز یا پوک خواهند بود؟

اما امسال حجم صادرات پسته ی آمریکا چقدر بوده است؟ همانطور که در نمودار مشاهده می کنید حجم محصول ۲۰۱۶ آمریکا بسیار زیاد بود. باید توجه داشت که مردم آمریکا علاقه ی زیادی به مصرف پسته دارند، به دلیل اینکه تبلیغات و بازاریابی خوبی در داخل آمریکا برای معرفی این آجیل انجام شده است؛ به طوری که امسال بیش از ۲۲۰ میلیون پوند (۱۰۰ هزار تن) پسته در داخل آمریکا به مصرف رسیده است. پسته ی صادر شده به کشور چین ۱۸۰ میلیون پوند (۸۲ هزار تن)، یعنی ۴ برابر بیشتر از سال گذشته بوده و این کشور دومین بازار مصرف پسته ی

پسته ی کالیفرنیا در سال پیش رو باید بگوییم به طور معمول در سپتامبر و اکتبر برداشت محصول آغاز می شود و وضعیت سرمای امسال خوب بوده است و درختان حدود ۸۰۰ ساعت خواب زمستانی را تجربه کرده اند و در سلامت کامل هستند و همچنین در سال گذشته وضعیت بسیار خوب بود و درختان رشد خوبی داشتند. در ماه های مارس و آوریل یعنی در زمان شکوفه دهی، شرایط ایده آل برای باروری درختان پسته، هوای خشک و دمای بیش از ۳۵ درجه فارنهایت (۱،۶ درجه سانتی گراد) است. امسال این نیاز تا حدی برآورده شد و درختان در شرایط خوبی قرار داشتند. درختان پسته در ماه های آگوست و جولای در مرحله ی بسیار مهمی از چرخه رشد قرار دارند. در ماه جولای (زمان مغز پر کردن درختان) در بازدید انجام شده از وضعیت درختان پسته کالیفرنیا، شخصاً مشاهده نمودم محصول زیادی روی شاخه ها است، اما وقتی با قیچی باغبانی تعداد زیادی از دانه های پسته را شکستم متوجه شدم به خوبی مغز پر نکرده اند. این بدین

World Pistachio Harvest 全球开心果收成量

Million Pounds 百万磅

Non-Yielded harvest volume

Source: Administrative Committee for Pistachios (ACP), International Nut Congress, Iranian Pistachio Association

عنوان دانه ی خندان (شاد) نامیده می شود و ما نمی خواهیم پسته تنها به عنوان یک ماده ی مغذی که برای سلامتی مفید است، معرفی شود بلکه می خواهیم بر جنبه های شادی آفرینی این محصول نیز تمرکز کنیم. در کمپین ترویج مصرف پسته از رسانه های گروهی-اجتماعی مانند ایموجی (شکلک های تهیه شده از پسته)، مقالات ترویج خصوصیات پسته و برنامه های تلویزیونی بهره گرفته ایم. تاکنون حدود ۲ میلیون نفر از مخاطبین از شکلک های ایموجی بازدید کرده اند. شایان ذکر است که راهپیمایی در شهرهای زیبای شانگهای، هانگژو و نانجینگ به منظور ترویج مصرف پسته ی کالیفرنیا انجام شد و برنامه ی تلویزیونی با عنوان «۳۶،۷ سانتی گراد» نیز یکی از برنامه های در خصوص مراقبت های بهداشتی است که در کشور چین بسیار پر بیننده است و در آن به ترویج مصرف پسته در طول سال نو چینی پرداخته می شود.

همچنان در بازار چین حجم چشمگیری به فروش می رسد تا بتواند به تقاضای ثابت و یکنواخت به وجود آمده از سمت چینی ها پاسخ دهد. در خصوص عرضه باید بگویم مغز پر کردن ممکن است ۲ تا ۳ هفته در مقایسه با سال قبل دیرتر اتفاق افتد. در حال حاضر فعالان صنعت در حال ارزیابی محصول امسال هستند و با توجه به مجموعه ی عوامل و نشانه ها امسال سال کم محصول (ناآور) صنعت پسته ی آمریکا است. ما با وجود کمبود منابع، باز هم در حال تبلیغات و بازاریابی هستیم و تلاش می کنیم تا محصول با کیفیت به مصرف کنندگان عرضه کنیم. همچنین هزینه ی زیادی برای افزایش آگاهی عمومی در جهت شناخت پسته ی کالیفرنیا به عنوان محصول با کیفیت متحمل شده ایم و در حال تحکیم جایگاه پسته ی کالیفرنیا به عنوان یک میان وعده که حتماً بایستی به طور روزانه و در جشنواره ها مصرف شود، هستیم. پسته در زبان چینی به

دهند. در حقیقت صنعت پسته نقاط اوج کمی در صادرات پسته به چین داشته است. اما طی چند سال اخیر نقطه ی اوج صادرات مقداری جلوتر آمده است. قبل از سال نو چینی یک نقطه ی اوج قابل مشاهده است و پس از آن یک افت شدید ایجاد می شود.

در پایان، در خصوص عرضه و تقاضا باید بگویم که فروش تا پایان ماه جولای ۵۳۵ میلیون پوند (۲۴۳ هزار تن) بوده است و تا پایان سال به عدد ۶۰۰ میلیون پوند خواهیم رسید. در آمریکا سرمایه گذاری زیادی برای تبلیغات و ترویج مصرف پسته انجام شده است. در اروپا فروش همچنان به قوت خود باقی است و مصرف کنندگان پسته نسبت به کاهش قیمت های خرده فروشی واکنش مثبتی نشان داده اند و فروش عمده نیز افزایش یافته است. در خاورمیانه که از گذشته جزو مصرف کنندگان پسته بوده اند و پسته ی آمریکایی را دوست دارند، تقاضا به قوت خود باقی است. امسال در چین نیز قبل از شروع سال نو چینی حجم فروش بسیار زیاد بود و

مدیرکل بخش آجیل های درختی اتاق بازرگانی چین، توصیه کرد:

پسته ایران را در چین ترویج کنید!

یکی از اشخاص کلیدی در اتاق بازرگانی چین آقای چنگ هون کی است. وی هم اکنون به عنوان مدیرکل بخش آجیل های درختی اتاق بازرگانی چین فعالیت دارد و یکی از سخنرانان روز اول بود. به دلیل مشغله ی کاری فراوان آقای چنگ، با درخواست های مکرر موفق به گفتگو با او در روز آخر اجلاس شدم. هم اکنون جزئیات این گفتگوی خواندنی پیش روی شماست که با آن آشنا می شوید.

لطفاً تاریخچه مختصری درباره ی فعالیت حرفه ای تان شرح دهید. من از ۴۴ سال پیش تا کنون در صنعت مغزجات آجیلی فعالیت دارم و در حوزه ی کاری ام بر ۱۰ نوع آجیل متمرکز هستم. در ابتدای کار در سال ۱۹۷۳ با فراوری بادام هندی قدم به این عرصه نهادم و به مرور در زمینه ی فراوری پسته، بادام، گردو، ماکادامیا، پکان و سایر مغزجات فعالیت خود را ادامه دادم.

عمدتاً برحسب سفارش مشتری همه ی انواع آجیل های درختی که از خارج از کشور وارد می شوند را فراوری می کنیم؛ به این معنی که پس از ورود محصولات خام به چین، کلیه ی اقدامات مربوط به فراوری اعم از جداسازی، برشته کردن، درجه بندی و بسته بندی را انجام می دهیم و محصول آماده را تحویل مشتری می دهیم. این حرفه ی اصلی ما است و در یک کارگاه این کارها را برای مشتریان چینی انجام می دهیم؛ بنابراین سالانه مقادیر زیادی از مغزجات را فراوری می کنیم و خدمات متنوعی به مشتریان مان ارائه می دهیم.

به عقیده شما آیا طی ۱۰ سال گذشته تغییر چشمگیری در طرف عرضه و تقاضای پسته در بازار ایجاد شده است؟

بله. در خصوص پسته به یاد دارم که تجارتی بسیار سنتی بین ایران و چین در دهه ی ۷۰ میلادی وجود داشت و معاملات بصورت پایاپای انجام می شد و هیچ وجه نقدی پرداخت نمی شد و این معاملات تنها از طریق توافق بین تجار ایرانی و چینی انجام می گرفت.

پس از این زمان مقدار زیادی پسته ی ایرانی تا اواخر دهه ی هفتاد، هشتاد و

زیرا صنعت پسته ی آمریکا هزینه ی زیادی در راستای ترویج پسته ی کالیفرنیا در چین انجام داده است تا بتواند سهم بازار خود را افزایش دهد. اما به نظر می رسد از سوی ایران هیچ ترویج و ارائه ای وجود ندارد و بسیاری از مردم با پسته ایران آشنا نیستند.

شما چه روش های ترویجی را پیشنهاد می کنید؟

این مسئله به خود شما برمی گردد و اینکه افراد فعال در انجمن و صادرکنندگان چگونه بخواهند پسته را در چین ترویج کنند. راه های بسیار زیادی وجود دارد، از قبیل: روزنامه ها، مجله ها، نمایش های تلویزیونی؛ اما نکته ی کلیدی این است که بایستی به هر نحو پسته ی ایرانی تبلیغ و ترویج شود و به مصرف کنندگان اجازه داده شود تا پسته ایران را بشناسند. ظاهراً تفاهم نامه ای بین اتاق مشترک ایران و چین به ریاست آقای عسکراولادی و اتاق بازرگانی چین به امضا رسیده است. در این خصوص توضیحات بیشتری می دهید.

این تفاهمنامه بسیار خوب است. چنانچه ما بتوانیم پسته ایران را از طریق این تفاهم نامه بیشتر ترویج کنیم، چرا که نه؟! من می دانم بسیار مهم است که دو دولت بتوانند به یک توافق در مسائلی از قبیل حد تعرفه های گمرکی برسند تا وارد کنندگان چینی بتوانند از این طریق و بر اساس تفاهم نامه کار کنند.

نود میلادی وارد چین می شد تا اینکه آمریکایی ها به صادرات پسته روی آوردند. در حین واردات پسته به چین ما شروع به فراوری آنها نمودیم. در حال حاضر در چین دو بازار برای پسته وجود دارد: پسته ی ایرانی و پسته ی آمریکایی. البته مشتری ها جایگاه هر بازار را مشخص می کنند؛ مثلاً: در قسمت های شمال، شمال غربی و غرب چین حجم زیادی از پسته مصرف نمی شود و معاملات زیادی در این ناحیه وجود ندارد.

چشم انداز وضعیت بازار پسته را چگونه ارزیابی می کنید؟

پسته در چین یکی از مهمترین و دوست داشتنی ترین خوراکی ها برای مصرف کنندگان است؛ چون نام پسته در زبان چینی، آجیل خندان یا همان آجیل شاد (Happy nut) است و خرید پسته به معنی خریدن شادی است؛ چراکه نه؟ بنابراین مردم در سال نو چینی، جشنواره ها و تعطیلات در وعده ی غذایی شان از پسته استفاده می کنند و هیچ شکی در افزوده شدن به حجم مصرف پسته در چین وجود ندارد.

خواسته ی بازار چین از صنعت پسته ی ایران چیست؟

این سوال بسیار خوبی است. خیلی مهم است صنعت پسته ایران و صادرکنندگان، مصرف پسته ی ایرانی را در چین ترویج کنند. من فکر نمی کنم افراد زیادی در چین پسته ی ایرانی را بشناسند؛ اما عده ی زیادی پسته ی کالیفرنیا را می شناسند؛

سال ۲۰۱۷ را چگونه ارزیابی می کنید؟

پاسخ دادن به این سوال خیلی دشوار است. به نظر من پسته ی ایران دنباله رو پسته ی کالیفرنیا است و تا زمانی که قیمت اولیه ی پسته ی کالیفرنیا مشخص نشود به نظر نمی رسد هیچ پیشنهادی از سوی تجار ایرانی وجود داشته باشد؛ خصوصاً در این کنفرانس نیز هیچ پیشنهاد قیمتی از سمت فروشندگان ایرانی اعلام نشده و گفتند اند که باید تا ماه سپتامبر و زمان مشخص شدن وضعیت محصول منتظر بمانند و قبل از این تاریخ فکر نمی کنم هیچ پسته ای برای عرضه از سمت ایران وجود داشته باشد.

در اینجا یک سوال بزرگ مطرح است، چرا از سوی تجار ایرانی هیچ پیشنهادی وجود ندارد و خریداران چینی باید تا زمان اعلام قیمت اولیه ی پسته ی آمریکا صبر کنند؟! اینکه حجم محصول امسال ایران قابل توجه است و تعدا زیادی صادر کننده در بازار حضور دارند اما تا دقیقه ی آخر منتظر می مانند تا قیمت ها ثابت شوند یا بالاتر روند، یک تضاد بزرگ است.

بنابراین در این زمان ارزیابی قیمت پسته ایران کار دشواری است. ما قیمت پسته آمریکایی را به خوبی می دانیم، ولی فکر نمی کنم که این موضوع برای پسته ی ایران کارکرد داشته باشد.

امسال حجم پسته ی تولیدی آمریکا کمتر از سال گذشته است.

آمریکایی ها در مورد این مسئله بسیار شفاف و باز در مقابل خریداران چینی عمل می کنند و همیشه از سوی آنها پسته ی خندان برای عرضه وجود داشته است. قیمت ۳،۸۰ و ۳،۸۵ دلار برای هر پوند پسته ی خندان درجه یک آمریکایی انس ۲۵-۲۰ برای خریداران چینی خیلی واضح اعلام می شود. بر اساس این قیمت اعلام شده، تعیین قیمت پسته ی ایرانی انس های ۲۴-۲۲، ۲۶-۲۴، ۲۸-۲۶ و ۳۲-۳۰ کار خیلی دشواری است.

در پایان آیا نقطه نظری درباره ی صنعت پسته ایران دارید؟

بله. پیام من این است که پسته ی ایرانی را ترویج کنید و از این طریق به مصرف کنندگان چینی امکان شناخت پسته ی ایران را فراهم آورید؛ نه اینکه در چین مخلوطی از پسته ها به نام پسته ی کالیفرنیا به فروش برسد.

بعضاً شنیده می شود کیفیت محصول برای مصرف کنندگان چینی اهمیتی ندارد.

این مسئله به کلی اشتباه است. کیفیت اولین مسئله برای مصرف کنندگان چینی است؛ خصوصاً وجود میکروب ها و عوامل بیماری زا در مواد غذایی وارداتی یک مسئله ی جدی است که توسط سازمان کنترل کیفیت (CIQ) بررسی می شود و از ورود اقلام کشاورزی که آلودگی به افلاتوکسین در آنها زیاد باشد، جلوگیری می شود.

مصرف کنندگان چینی چه مزه ای را برای پسته می پسندند؟

اکثر چینی ها پسته ی برشته و شور شده را می پسندند، البته برخی تنها پسته ی برشته شده و بدون نمک و عده ای هم پسته ی برشته که کمی شور شده باشد را دوست دارند و این بخش عمده ای از ذائقه ی چینی ها در مصرف پسته است. سایر محصولات در طعم های شیرین هم عرضه می شوند، اما این امر برای پسته صادق نیست. تنها عده ی کمی پسته با طعم شیری را دوست دارند؛ عده ای هم سایر طعم های پسته، مثل واسابی (Wasabi: یک نوع طعم دهنده گیاهی) را می پسندند، اما من فکر نمی کنم این طعم های خاص خیلی طرفدار داشته باشند.

چرا فراوری کنندگان چینی پسته را بلیچ و رنگ آن را سفید می کنند؟

این یک مسئله ی مفهومی است و پسته در چین به رنگ سفید شناخته می شود؛ چون پسته ی ایرانی ترویج نشده است و برخی فراوری کنندگان دغل سعی می کنند رنگ پسته ی ایران را مانند نوع کالیفرنایی آن سفید کنند تا خریدار داشته باشد. باید توجه داشت که بالاخره این موضوع در چین ایجاد مشکل خواهد کرد و مصرف کنندگان چینی به مرور زمان متوجه می شوند که پسته ی بلیچ شده برای سلامتی شان مضر است. من مطمئن هستم که با ترویج پسته ی ایرانی، تصور مصرف کنندگان چینی در جهت پذیرش این محصول تغییر خواهد کرد.

با توجه به پیش بینی حجم تولید پسته ی امسال در دنیا، وضعیت تقاضا و همچنین حجم تولید و قیمت کالاهای جانشین پسته، سمت و سوی قیمت محصول

به یاد دارم که سال ها پیش، برای اولین بار در اوایل دهه ی ۹۰ میلادی با یک شرکت ایرانی قرارداد بزرگی برای تجارت پسته دهن بست بستیم و از دولت ایران خواستیم که اجازه صادرات این محصول به چین را بدهد. این کار موفقیت آمیز بود و از آن زمان پسته ی دهن بست یکی از اقلام مهمی است که از ایران به چین صادر می شود.

طبق این تفاهم نامه چه میزان کاهش در تعرفه ی واردات پسته به چین اعمال خواهد شد؟

من واقعاً این را نمی دانم. این مسئله تحت کنترل ما نیست، اما یک توافق مشترک می تواند آن را تضمین کند. موضوع کاهش تعرفه ی گمرکی یا تجارت بدون تعرفه از آنجایی که می تواند برای تولید کنندگان، صادر کنندگان و وارد کنندگان سودمند باشد، خیلی مهم است.

شما نقش آقای عسگراولادی را در ترویج پسته ایران و پاسخ دادن به درخواست طرف های چینی چگونه ارزیابی می کنید؟

من دوستی دیرینه ای با ایشان دارم و مطمئناً در بسیاری از مواقع با وی در خصوص نحوه ی ترویج پسته ی ایران صحبت می کنم. ایشان به اهمیت همکاری کل صنعت پسته ایران با افراد و سایر سازمان ها برای ترویج پسته ی ایرانی واقف است. بنابراین دستیابی به این هدف، حمایت انجمن پسته ایران و دولت ایران را می خواهد. قطعاً به عنوان یک شخص کلیدی از ایشان یاد می شود که کارش را خوب بلد است. در کنفرانس ها از جمله کنفرانس شورای جهانی خشکبار نقش حمایتگری دارد و تلاش دارد از صنعت پسته ایران محافظت کند. فعالیت های ایشان تأثیر عمیقی بر من می گذارد؛ به عنوان مثال ایشان نیاز دارد که تعداد بیشتری از ایران در هیأت امنا شورای جهانی خشکبار حضور یابند. آقای عسگراولادی کارهای زیادی برای صنعت پسته و میوه های خشک ایران انجام داده است.

به نظر شما چه دشواری هایی بر سر راه تجارت پسته بین ایران و چین وجود دارد؟

اولین موردی که می توانم به آن اشاره کنم ترویج پسته ایران است. در این مسئله در نیمه راه هستیم و مورد دیگر، تأمین حجم پیوسته ای از پسته برای سوپرمارکت های چین است.

وضعیت پسته ایران

نسبت مغز به پوست پسته ی ایرانی زیاد است. به این معنی که خریدار با انتخاب پسته ی ایرانی، درصد بیشتری از قسمت خوراکی را نصیب خود می کند. **مزه ی پسته ی ایرانی:** سال های سال در سراسر دنیا مزه ی پسته ایرانی برای مصرف کنندگان ارجحیت داشته است. هر یک از ارقام تجاری پسته ی ایران طعم خوشمزه، منحصر به فرد و متفاوتی دارند. به این ترتیب، پسته ی ایرانی ترکیبی از مزه های بی نظیری را ارائه می دهد و این موضوع باعث افزایش قدرت انتخاب مصرف کنندگان می گردد.

قابلیت برشته شدن: هر ۴ رقم تجاری پسته ی ایرانی را می توان تا دمای بیش از ۱۲۰ درجه ی سانتی گراد حرارت داد و در نتیجه طعم فوق العاده ی پسته ی ایرانی بیشتر آشکار می شود. علاوه بر این، در این دما هرگونه آلودگی میکروبی احتمالی از بین می رود.

قابل تجارت بودن: تعداد زیاد تولیدکنندگان، خریداران، صادرکنندگان و واردکنندگان پسته ی ایرانی شرایط کامل

پسته ای که از این ارقام تولید می شود و خصوصیات منحصر به فرد پسته ی ایرانی تمرکز دارد.

به طور کلی باید بگوییم، ما به طور عمده ۲ نوع پسته در ایران داریم؛ پسته ی کشیده و گرد. احمدآقایی و اکبری به عنوان ارقام کشیده شناخته می شوند و ارقام فندقی و کله قوچی به عنوان ارقام گرد مورد توجه قرار می گیرند. محصول پسته در ۴ گروه عرضه می شود: خندان، دهن بست، مغز و مغزسبز. شایان ذکر است که مغز سبز بسیار زیبای پسته به عنوان ماده ی اولیه برخی از خوراکی ها از قبیل بستنی، شکلات ها، گوشت های فراوری شده (کالباس و سوسیس) و شیرینیجات کاربرد دارد. این محصول رنگ منحصر به فردی به ماده ی غذایی که در آن استفاده می شود، می دهد.

سایر خصوصیات بی همتای پسته ی ایرانی شامل محتوای زیاد مغز، طعم خوب، قابلیت برشته شدن و قابل تجارت بودن آن است.

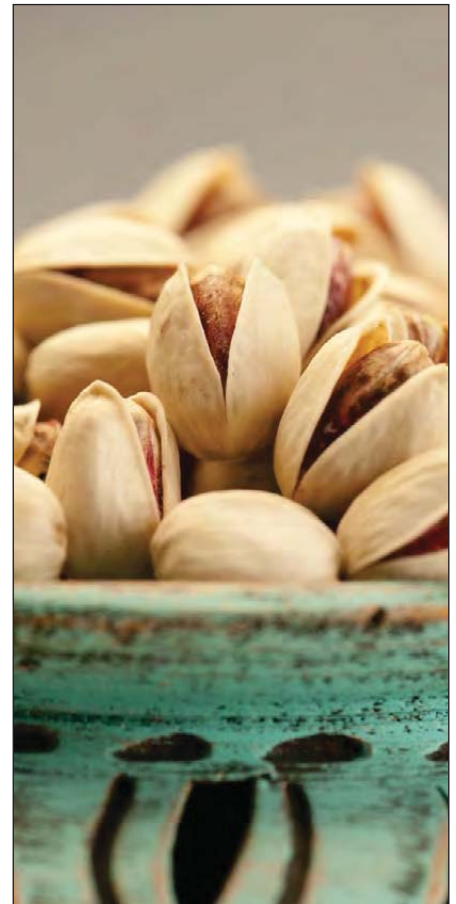
در خصوص محتوای مغز باید بگوییم که

خانم ها و آقایان! عصربخیر. موجب خرسندی است که امروز اینجا و در حضور شما هستم تا به نمایندگی از انجمن پسته ی ایران، وضعیت پسته ی ایران را ارائه دهم. از دعوت سخاوتمندانه اتاق بازرگانی چین به عنوان میزبان متشکرم. حضور در بین پیشگامان صنعت آجیل های درختی طی ۲ روز گذشته برای بنده تجربه ی بسیار ارزنده و مغتنمی بوده است.

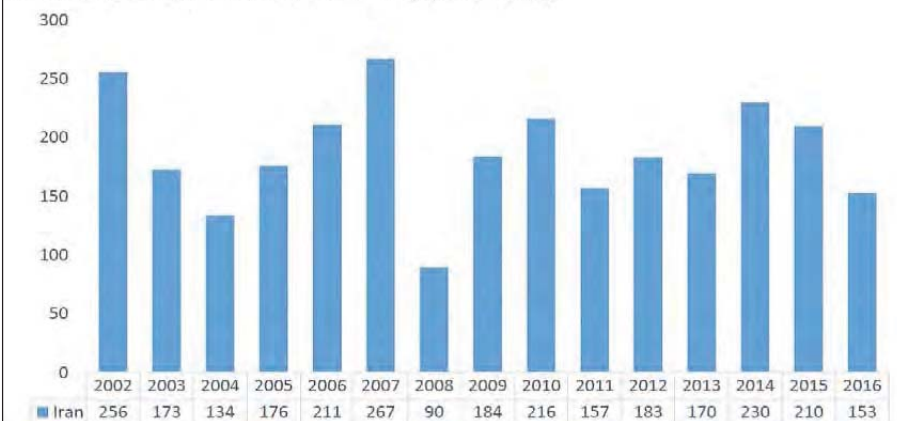
من ابوالفضل زارع نظری، سردبیر ماهنامه ی انجمن پسته ی ایران هستم که این ماهنامه تنها به صورت فارسی و به دو شکل الکترونیکی و چاپی منتشر می شود.

ارائه ی امروز من شامل معرفی خصوصیات بارز پسته ی ایران است که به شکل آماری، نمودارها و جداول نمایش داده می شود و از جهاتی اطلاعات ممتازی به شمار می آیند.

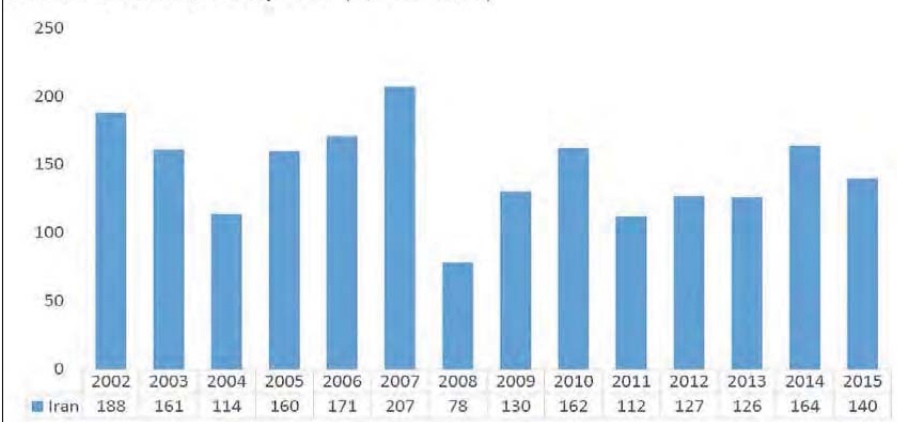
در ابتدا با یک سوال اساسی شروع می کنم. چرا پسته ی ایرانی؟ پاسخ این سوال بر ارقام پسته ی ایران، انواع

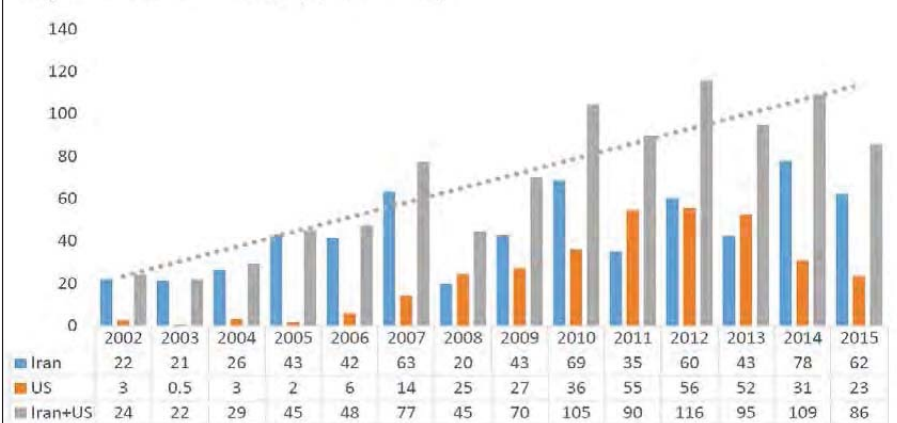
Iran Pistachio Production (1,000 tons)

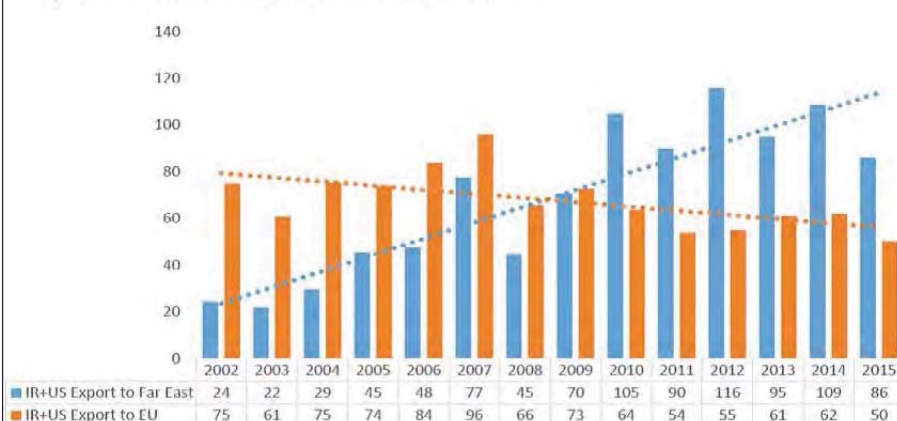
Iran Pistachio Export (1,000 tons)

Export to Far East (1,000 tons)

Export to Far East Vs. EU (1,000 tons)

رقابت آزاد در بازار را فراهم می آورد. در این صفحه می توانید نوسانات تولید پسته به دلیل خاصیت سال آوری را ببینید. البته از نقطه نظر آب و هوایی نیز باید توجه داشت که منشا تولید پسته در نواحی است که شرایط رشد بسیار دشوار است که باعث تشدید نوسان در تولید می گردد.

در این نمودار نوسانات مربوط به صادرات را ملاحظه می کنید که منطبقاً از نوسانات تولید تبعیت می کنند. توجه داشته باشید که تخمین زده می شود به طور سالانه حدود ۲۰ درصد از محصول تولیدی به مصرف داخل ایران می رسد.

اجازه دهید که وضعیت صادرات به کشور چین را تحلیل کنیم. طی سال های گذشته مجموع صادرات پسته جهان به چین از ۲۴ هزار تن به ۱۱۶ هزار تن رسیده است و این معادل ۳۸۰ درصد افزایش مصرف در چین است. در این راستا از تجار، خریداران و فراوری کنندگان چینی بسیار سپاسگزارم.

نمودار بعدی، افزایش صادرات به چین و مقابل آن اضمحلال صادرات به کشورهای اتحادیه اروپا نمایش داده شده است.

با توجه به اعداد و ارقام ملاحظه می شود که گرایشات عمدتاً به سمت خرید پسته ی خندان بوده است. البته مغز و مغز سبز نیز سهم انکارناپذیری در صادرات داشته اند. توجه داشته باشید که حجم قابل توجهی پسته برای تولید مغز و مغز سبز فراوری می شود.

۳۲ سه مقصد عمده ی پسته ی صادراتی ایران شامل شرق دور، بازارهای صادرات مجدد و کشورهای اتحادیه ی اروپا هستند. البته قابل ذکر است که شبه قاره هند پتانسیل بسیاری خوبی برای تبدیل شدن به یکی از بازارهای پسته را دارا می باشد.

موجودی انبار پسته ایران تا پایان ماه نهم تجاری ۲۸ هزار تن است و بسیاری معتقدند که تا پایان سال مقدار کمی قابل انتقال به سال بعد خواهد بود.

در پایان باید بگویم پیش بینی ها حاکی از این است که محصول سال ۲۰۱۷ ایران ۲۳۵ هزار تن خواهد بود، اما برای دستیابی به تخمین دقیق تر باید تا زمان پس از برداشت محصول یعنی تا ماه سپتامبر و اکتبر منتظر ماند.

جوابیه مدیر کل دفتر نظام های بهره برداری و حفاظت آب و آبفای وزارت نیرو در خصوص

ابهامات در رابطه با کنتورهای حجمی

درخصوص موارد مطرح شده در شماره ۱۷ آن نشریه به قلم خانم مریم حسنی در خصوص ابهامات در رابطه با کنتورهای حجمی و نقد نظرات اینجانب موارد زیر جهت استحضار عنوان می گردد.

در صورتیکه برای استنتاج از یک موضوع فرض های اشتباه در نظر گرفته شود به طور قطع تحلیل مناسبی انجام نخواهد شد و موجب به بیراهه رفتن مخاطبان می شود. در مورد تحلیل ارایه شده در زمینه تعداد چاه های مجاز و غیرمجاز توجه به این نکته ضروری است که اصولاً سیاست وزارت نیرو نصب کنتور بر روی چاه های مجاز است پس جامعه هدف ۴۵۰ هزار چاه است نه ۷۵۰ هزار چاه. همچنین ساعت کارکرد مجاز چاههای کشاورزی حداکثر ۳۵۰۰ ساعت در سال می باشد که در تحلیل

پژوهشگر محترم ۷۲۰۰ ساعت معادل ۳۰۰ روز یعنی بیش از دو برابر مقدار واقعی در نظر گرفته شده است. تعداد زیادی از چاه های صنعتی مجوز برداشت ۲۵ مترمکعب در شبانه روز دارند که دبی آنها کمتر از ۰,۲ لیتر بر ثانیه خواهد شد که با نصب کنتور هوشمند حجمی، حجم آنها کنترل می شود نه دبی خروجی آنها، ارزش آب در بسیاری از مناطق کشور به اندازه ای است که نصب کنتور حتی برای چاه های ۲۵ مترمکعب در شبانه روز نیز توجیه اقتصادی دارد، با این اوصاف دبی چاه ها از کمتر از ۰,۲ لیتر بر ثانیه تا بیش از ۳۰ لیتر بر ثانیه متغیر است و هیچ گونه ایرادی بر این موضوع نمی تواند وارد باشد. ۱- اضافه برداشت از چاه های مجاز ناشی از دو عامل است اول دبی بیش از مقدار مجاز و دیگری ساعت کارکرد

بیش از حد مجاز مندرج در پروانه بهره برداری. در مناطقی از کشور که به دلیل برداشت بی رویه سفره های آب زیرزمینی توان تولید آب کافی را ندارند، بهره برداران با افزایش ساعت کارکرد در برخی موارد به بیش از دو برابر مقدار مجاز، چندین برابر حجم مجاز از آبخوان برداشت می کنند. در نتیجه هرسال سطح آب زیرزمینی بیشتر افت نموده و نیاز به جابجایی و کف شکنی مداوم چاه می باشد که هزینه گزاف و بسیار سنگین تری را از هزینه نصب کنتور بر کشاورزان تحمیل خواهد کرد. از این رو دلسوزی ظاهری برای کشاورزان و سعی در جلوگیری از نصب کنتور بزرگترین بی رحمی در حق آنان بوده و کل کشور و در درجه اول همین کشاورزان را به نابودی خواهند کشاند. لازم به ذکر است قیمت کنتور در مناقصات

۵- مطالب مطرح شد در خصوص ساعت کارکرد با فرض مطرح شده در بند یک توسط پژوهشگر محترم منافات دارد. ولی در هر حال همانگونه که در بند ۳ نیز گفته شد مصرف بهینه و مطابق با پروانه ضامن بقای دشته‌ها خواهد بود و در غیر اینصورت به قیمت دستیابی به درآمد موقت بیشتر، کلیه دشته‌ها نابود شده و همین کشاورزان ناچار به کوچ اجباری و از دست دادن کلیه دارایی‌ها و اندوخته‌های خود خواهند شد. لازم به ذکر است موضوع ایجاد بازار آب یکی از پروژه‌های طرح احیاء و تعادل بخشی است که مطالعات لازم انجام و قرار است بزودی در تعدادی از دشته‌های پایلوت به اجرا گذاشته شود.

۶- همانگونه که گفته شد با توجه به افزایش تعداد شرکتهای کنتورساز داخلی و ایجاد فضای رقابتی قیمت

کنتور در کشور به شدت پایین آمده و به حدود نصف کاهش یافته است. ۷- کنتور هوشمند حجمی برای هیچ بهره‌بردارى به صورت رایگان نصب نشده است ولی در سالهای ابتدایی اجرای طرح تعادل بخشی آبهای زیرزمینی و پخش سیلاب که قبل از طرح احیاء و تعادل بخشی (طرح حاضر) و از سال ۱۳۸۵ اجرا شد، تعداد محدودی کنتور هوشمند آب و برق به صورت رایگان برای چاه‌های کشاورزی نصب شد و پس از آن همه کنتورهای هوشمند آب و برق نیز با هزینه بهره‌برداران نصب گردیده است.

۸- طبق دستورالعمل شماره ۶ طرح احیاء و تعادل بخشی، ابلاغی وزیر محترم نیرو، هریک از دشت‌های کشور که بیش از ۷۵ درصد چاههای آن مجهز به کنتور هوشمند شده باشند،

محدودیت برداشت برای بهره‌برداران اعمال خواهد شد. فرایند نصب کنتور و انسداد چاههای غیرمجاز به صورت دشت به دشت می‌باشد و پس از پایان اقدامات لازم در هر دشت، دشتهای بعد به ترتیب اولویت و با توجه به وضعیت بحرانی منابع آنها در دست اقدام قرار می‌گیرند. از این رو قرار نیست صبر کنیم تا همه کنتورها نصب شود بعد فعالیت آنها آغاز گردد.

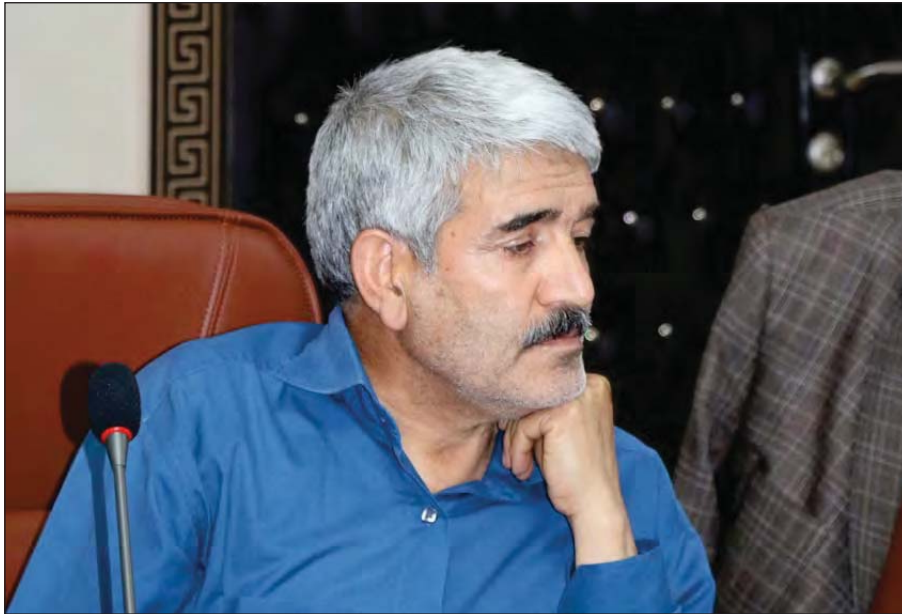
در خاتمه یادآوری می‌گردد در شرایط بحرانی کنونی که مشکل کمبود آب دامنگیر همه بخشهای کشور گردیده، وزارت نیرو تمامی هم خود را مصروف رفع این مشکل نموده است و بطور قطع همدلی و همکاری کلیه آحاد جامعه و ارایه راهکارها و پیشنهادات سازنده موجب کمک و دلگرمی خدمتگزاران در عرصه صنعت آب کشور خواهد شد.

آب و اقتصاد

حسین زراعتکار

کارشناس آب زیرزمینی استان کرمان

می دهد عملاً باعث تشویق کشاورزان به برداشت هر چه بیشتر از منابع آب می شود. البته ذکر این نکته لازم است که مصرف برق و گازوئیل در کشور ما به مراتب بسیار ارزان تر از متوسط جهانی است، علاوه بر آن هزینه برق مصرفی در چاه های کشاورزی حدود یک چهارم مصارف خانگی و صنعتی است و به عبارت دیگر همه شرایط فراهم گردیده تا کشاورزان با کمترین هزینه ممکن نسبت به برداشت از منابع آب اقدام کنند. اگر چه این موضوع به ظاهر در خدمت بخش کشاورزی است، اما چون هزینه برداشت آب به نسبت دیگر هزینه هایشان از جمله کود سم و کارگر خیلی کمتر است، پس در این مورد حساسیت چندانی ندارند. از همه اینها جالب تر این است که طبق قانون آب، هیچ کشاورزی حق ندارد آب چاه خود را به جز در اراضی تحت شرب همان چاه به دیگری واگذار کند و به اصطلاح آب فروشی ممنوع است؛ معنی دیگر این قانون این است که مثلاً اگر چند کیلومتر دور از محل چاه بهترین اراضی باشند، ولی اراضی تحت شرب چاه شوره زار باشند کشاورز باید آب را در شوره زار رها کند چون آب فروشی ممنوع است!! بنابراین همه شرایط فراهم گردیده تا آب به یکی از بی ارزش ترین کالاها

قیمت یک عدد پیتزا را ۲۰۰ هزار ریال و یا یک عدد چیپس را ۳۰ هزار ریال در نظر بگیریم، قیمت کل آب مصرفی این خانواده در طول یک ماه می شود به اندازه دو عدد چیپس و یا یک سوم پیتزای معمولی. آیا در چنین شرایطی جایی برای صرفه جویی باقی میماند؟! ما متأسفانه این نکته بسیار معمولی و بدیهی را در نظر نمی گیریم که همه مردم در مصرف کالاها قبل از هر چیز به این موضوع نگاه می کنند که آن کالا چه بخشی از سبد هزینه آنها را پر می کند. زمانی صرفه جویی برای مردم معنی و مفهوم پیدا می کند که احساس کنند آن کالا جای زیادی از سبد را پر می کند. مطمئناً اگر صدها بار بیش از آنچه که امروز در مورد صرفه جویی هشدار داده می شود، گفته شود، تا زمانی که هزینه آن کالاها اثری در اقتصاد خانواده ها نداشته باشد اتفاق خاصی نمی افتد. در مورد مصرف آب کشاورزی وضع به مراتب اسفبارتر است. اصولاً کشاورزان بابت برداشت از آب های زیر زمینی هیچگونه هزینه ای پرداخت نمی کنند و اگر هزینه ای هم پرداخت می کنند مربوط به موارد جنبی از جمله حفر چاه و نصب منصوبات و غیره می باشد. نه تنها هزینه ای پرداخت نمی کنند، بلکه دولت با پرداخت یارانه های انرژی که بابت برق و گازوئیل به کشاورزی

موضوع آب در کشور ما به تدریج در حال تبدیل شدن به یک بحران عظیم اجتماعی است. این شرایط به هیچ عنوان قابل دوام نیست و ما محکوم به تغییر رویکرد در مدیریت منابع آب هستیم. واقعیت این است که ما در کشور کم آبی زندگی می کنیم و باید خود را با شرایط کم آبی تطبیق دهیم. اما آنچه که از آمارها بر می آید خلاف این موضوع را نشان می دهد. در مورد آب شرب با وجود اینکه مصرف جهانی آن حدود ۱۵۰ لیتر در شبانه روز برای هر نفر است در کشور ما این عدد به ۲۵۰ لیتر می رسد و در زمینه کشاورزی میزان مصرف آب بیش از دو برابر مصرف جهانی است. این ارقام برای کشور کم آبی مثل ما جای تعجب دارد، اما واقعیتی است که وجود دارد. چرا چنین است و به اصطلاح کجای کار می لنگد؟ آیا مردم به وضعیت بحرانی آب آگاه نیستند؟ آیا در زمینه فرهنگ سازی مشکل داریم؟ البته چنین نیست، زیرا هر روزه از کلیه رسانه ها، منابع و تریبون های رسمی و غیر رسمی موضوع کمبود آب هشدار داده می شود، اما انگار گوش شنوایی نیست و ما همچنان از جمله کشورهای پر مصرف هستیم. ریشه یابی دقیق این موضوع از مهمترین وظایف دست اندرکاران و کارشناسان مرتبط با منابع آب است و به عقیده اینجانب اهمیت ندادن به اقتصاد آب شاه کلید آن. نگاهی به گزارشات و آمارهای موجود به خوبی نشان می دهد که دولت برای هر متر مکعب آب شرب بیش از ده هزار ریال هزینه می کند و پولی که از مصرف کننده می گیرد کمتر از سه هزار ریال است. البته که آنچه دولت هزینه می کند به مراتب بیشتر از رقم فوق است، زیرا بسیاری از هزینه ها از جمله هزینه مطالعات ساخت ایستگاه مخازن تولید و توزیع به گونه ای محاسبه نمی گردد. بنابراین برای یک خانواده ۴ نفره (اگر برای هر نفر روزی ۲۰۰ لیتر در نظر بگیریم) در طول یک ماه می شود ۲۴ متر مکعب و هزینه ای که باید پرداخت کند میشود ۷۲ هزار ریال؛ حال اگر

آن ارزش قائل بودند و از هدر رفتن آن جلوگیری می کردند. اما با کمال تأسف دولت سالیانه میلپاد ها ریال از بیت المال در بخش آب هزینه می کند که تنها ثمره آن بی ارزش کردن آن است. دولت اکنون با مشکلات بسیار جدی روبروست و از در دیوار هم فریاد بر می آورد که آب هست ولی کم است؟! اما مصرف کنندگان در عمل ثابت کرده اند که مهم نیست آب کم است، اما حالا که هست و مفت هم هست پس مصرف می کنیم تا هست!

هزینه های تولید آب شرب از خود مصرف کنندگان دریافت می شد، صرفه جویی شکل واقعی به خود می گرفت. در بخش کشاورزی نیز اگر دولت با توجه به پتانسیل آبی دشت ها صرفاً بر میزان کلی برداشت آب از سفره ها (سقف برداشت) نظارت می کرد و عمده مسئولیت ها را به خود کشاورزان واگذار می کرد و اگر اجازه تشکیل واقعی بازار آب داده می شد، در آن صورت آب در جایگاه واقعی خود قرار می گرفت. در این شرایط کشاورزان برای هر لیتر

تبدیل شود و در این شرایط انتظار صرفه جویی هم داریم. آنچه در پایان می توان گفت این است که اگر چه کشور ما با وضعیت بسیار بحرانی در زمینه منابع آب روبروست اما ما با دست خود شرایط را برای دامن زدن به این بحران فراهم کرده ایم، ولی اگر دولت نقش خود را صرفاً در حد یک ناظر عالی کاهش می داد و عمده مسئولیت ها را به خود مصرف کنندگان واگذار می کرد، مطمئناً شرایط تغییر می کرد. اگر قرار بود

